

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2559

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2559

อมรเทพ สีนวนสูง. (2559). *ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา*

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. ปรินซิพัล กศม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินซิพัล:

อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข, อาจารย์ ดร.จันทร์ศม์ ภูติอริยวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สถานภาพ คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 467 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) จำนวน 41 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.964 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานักศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา และด้านบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง
4. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน
5. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ศึกษาคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านกีฬาที่ไม่พบความแตกต่าง
6. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

STUDENTS' OPINIONS ON PARTICIPATING IN EXTRA CURRICULUM ACTIVITIES AT
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY KRUNGTHEP

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

May 2016

Amornthep Seenuansung. (2016). *Students' Opinion on Participating in Extra Curriculum Activities at Rajamangala University of Technology Krungthep*. Master thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok: Graduate, Srinakharinwirot University.
Advisor: Annop Phothisuk, Ph.D., Jantararat Phutiariyawat, Ed.D.

The purposes of this research were to 1) study students' opinions on participating in extra curriculum activities at Rajamangala University of Technology Krungthep in five aspects; academic supports, promotion of the arts and culture, sports activities, student relationships, and public service minds. 2) compare students' opinions on participating in extra curriculum activities at Rajamangala University of Technology Krungthep in 5 aspects classified by sex, class level, status, faculty and academic achievement. The sample of this research were 467 undergraduate students from the Faculty of Technical Education, the Faculty of Industrial Engineering, the Faculty of Science and Technology, the Faculty of Home Economics and Technology, the Faculty of Textile Industry of Technology, the Faculty of Liberal Arts, the Faculty of Business Administration and International College randomly selected using stratified random sampling technique. A five-point rating scale questionnaire with reliability of .964 was used to collect data. Statistical methods used to analyse data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one way analysis of variance and Scheffe' method.

The results of research were as follows:

1. Students' opinions on participating in extra curriculum activities at Rajamangala University of Technology Krungthep in overall and in each aspect were at high level.
2. There was no difference in opinion on participating in extra curriculum activities in overall and each aspect among male and female students.
3. There was no difference in opinion on participating in extra curriculum activities in overall among students who were in different class level. When considering in each aspect, there were differences in opinions in promotions of the arts and culture aspect, sports activities aspect and public service minds aspect which was statistically significant at .05 level. There was no difference in opinion in the other aspects.
4. There was no difference in opinion on participating in extra curriculum activities in overall and each aspect among students who held different status.
5. There were differences in opinions on participating in extra curriculum activities in overall and every aspect except sports activities aspect, among students who were in different faculties with .05 statistically significant level.
6. There was no difference in opinions on participating in extra curriculum activities in overall and each aspect among students who had different academic achievements.

ปริญญาบัตร
เรื่อง
ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ของ
อมรเทพ สีนวนสูง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีนทร์ ชัยวิสุทธิทางกูร)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2559

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาบัตร คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ที่ปรึกษาหลัก ..... ประธาน
(อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข) (อาจารย์ ดร.จรรุวรรณ สกุลคู)

..... ที่ปรึกษาร่วม ..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.จันทร์ศม์ ภูติอริยวัฒน์) (อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.จันทร์ศม์ ภูติอริยวัฒน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.จตุพล ยงศร)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ อีกทั้งสละเวลาเพื่อตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์จาก อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหลัก อาจารย์ ดร.จันทร์ศร ภูติอริวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วม ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญเชษฐ ดิษสมาน อาจารย์ ดร.กฤษณ์ สงวนพวง และอาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมรพงษ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในสาขาวิชาการอุดมศึกษา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และ ให้วิชาความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดช่วงระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวมถึงคณาจารย์และพี่เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และการอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากนักศึกษา ขอขอบพระคุณ อย่างสูง

ขอขอบคุณนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่กรุณาให้ความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณบิดา มารดา และญาติพี่น้อง ที่ได้อบรมสั่งสอน ให้กำลังใจในเวลาที่ทำ การทำปริญญาโท และให้การสนับสนุนในการศึกษาเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณผู้ให้ความช่วยเหลือและไม่สามารถเอ่ยนามได้หมด

อมรเทพ สีนวนสูง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมติฐานของการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ความหมายและองค์ประกอบของความคิดเห็น.....	10
ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา.....	12
ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา.....	14
วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา.....	15
ความหมายสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา.....	18
ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษา.....	21
แนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาในสถาบัน.....	25
ตัวแปรที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา.....	28
ประวัติความเป็นมาและนโยบายด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	34
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	68
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	68
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	68
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
สรุปผลการวิจัย.....	69
การอภิปรายผล.....	70
ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้.....	79
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	80
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	87
ภาคผนวก ก.....	88
ภาคผนวก ข.....	97
ภาคผนวก ค.....	101
ภาคผนวก ง.....	103
ภาคผนวก จ.....	105
ภาคผนวก ฉ.....	107
ประวัติย่อผู้วิจัย	109

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรตัวแปรที่ศึกษา.....	40
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	42
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านส่งเสริมวิชาการ เป็นรายข้อ.....	43
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นรายข้อ.....	44
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกีฬา เป็นรายข้อ.....	45
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ เป็นรายข้อ.....	46
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ เป็นรายข้อ.....	47
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	48
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี.....	49
11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพ.....	50

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะวิชา.....	51
13 ค่าคะแนนเฉลี่ยแลค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	53
14 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	54
15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี.....	55
16 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่.....	56
17 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกีฬา จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่.....	57
18 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่.....	58
19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพ.....	59
20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะวิชา.....	60
21 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านส่งเสริมวิชาการ จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่.....	61

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
22 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่.....	62
23 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่.....	63
24 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่.....	64
25 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวม จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่.....	65
26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	66
27 ค่าอำนาจจำแนกความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	108

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาเพื่อผลิตกำลังคนระดับกลางและระดับสูง สร้างและพัฒนาองค์ความรู้ ค้นคว้า วิจัยบริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อุดมศึกษาจึงเป็นแหล่งรวมวิทยาการหลากหลายแขนง และเป็นศูนย์รวมของนักวิชาการที่มีความรู้ ความสามารถเป็นจำนวนมาก การอุดมศึกษานอกจากถูกใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ กำหนดนโยบาย และเป็นแรงผลักดันทางเศรษฐกิจและสังคมแล้ว การอุดมศึกษายังเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (Change agent) ไปสู่สังคมที่พึงปรารถนา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544: 2) สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ได้กำหนดเป้าหมายสำคัญ คือพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความรอบรู้คู่คุณธรรม สร้างกำลังคนที่มีทักษะพื้นฐานในการทำงานและกำลังคนด้วยฐานความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มแหล่งเรียนรู้และกระจายความรู้สู่ภาคการผลิตและชุมชนในระดับภูมิภาค เพื่อเพิ่มคุณภาพของแรงงานให้สูงขึ้น พัฒนาเพื่อต่อยอดองค์ความรู้จากวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2557: ออนไลน์)

สถาบันอุดมศึกษาไทยดำเนินการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาชีพต่างๆ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมและให้ทัศนคติที่ถูกต้อง สามารถประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศโดยใช้ความรู้ในศาสตร์ที่เรียนมาอย่างเต็มที่ และการผลิตบัณฑิตนับเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นผู้นำทางภูมิปัญญาของสังคมต้องไม่ทำหน้าที่เพียงถ่ายทอดความรู้ที่เป็นทักษะวิชาชีพให้แก่นักศึกษาแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น เพราะการเรียนรู้จากชั้นเรียนไม่เพียงพอสำหรับการศึกษาในยุคนี้ แต่ต้องมีหน้าที่สร้างให้นักศึกษามีโลกทัศน์และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลฝึกให้เรียนรู้จากสิ่งรอบตัวและแหล่งต่างๆ มากขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของโลกยุคปัจจุบัน ให้สามารถวิเคราะห์วิจารณ์มองเห็นปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาได้ นอกจากนี้ควรพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้และเข้าใจถึงบทบาทของตนเองที่จะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม การเมือง เศรษฐกิจ ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกที่ดี ต่อสังคม มีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น สามารถเข้าร่วมสังคม รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม รับผิดชอบต่อการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้และเสริมสร้างความมั่งคั่งทางปัญญาอยู่เสมอ การที่สถาบันจะพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังกล่าวได้สถาบันต้องให้ความสำคัญกับกระบวนการจัดการศึกษาที่สมบูรณ์ โดยการจัดการศึกษาที่มุ่งทั้งในเรื่องการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ทาง

วิชาการและวิชาชีพ และในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรควบคู่กันไปด้วย โดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียนการสอนและ กิจกรรมที่จัดขึ้นนอกชั้นเรียนทั้งในและนอกสถาบัน ทั้งนี้เพราะกิจกรรมนอกหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญ และจำเป็นในการพัฒนาคุณสมบัติ การแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน รู้จักการเป็น ผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคมของนักศึกษาเอง เสริมสร้างบุคลิกและสมรรถภาพในด้านต่างๆให้เกิดขึ้น ในตัวนักศึกษานอกเหนือไปจากกิจกรรมการศึกษาตามหลักสูตรในชั้นเรียน อย่างไรก็ตามการจัด กิจกรรมเพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับผู้อื่นสามารถผ่านกิจกรรมทั้ง 2 รูปแบบ กิจกรรมพัฒนาที่สถาบันจัดให้นักศึกษา เช่น จัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์พัฒนาสถาบันของตน วัด สิ่งสาธารณประโยชน์ ลอกคุคลอง การศึกษานอกสถานที่ การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ การ ฝึกงาน การให้ทำงานระหว่างศึกษาและกิจการที่ผู้เรียนจัดเองซึ่งเดิมเป็นการจัดกิจกรรมที่เป็นของ ผู้เรียน รูปแบบนี้ยังคงมีอยู่เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาความเป็นผู้นำการจัดการตลอดจนการฝึก การดำเนินงานในกลุ่มสมาชิกของตนเองเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในรูปของสโมสรหรือชมรมต่างๆ ดังนั้นสถาบันการศึกษาจะต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม สอนองนโยบายชาติในการสร้างเยาวชนให้เป็นผู้มีศีลธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัยและมีคุณธรรม ปลุกฝังจิตสำนึกในการทำประโยชน์เพื่อสังคม (สุพร ตั้งสมวรพงษ์. 2542: 75-76) ซึ่งสอดคล้องกับ ชิคเกอร์ริงและรีซเซอร์ (มัทสึ นิลสวัสดิ์. 2547: 2; อ้างอิงจาก Chickering; & Reisser. 1993: 468) ก็ได้กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษา มีส่วนสำคัญในการทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์ในด้านการรู้จัก เรียนรู้ด้วยตนเองและการสร้างความมั่นใจในตนเอง พัฒนาการด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์ ทักษะ ความเป็นผู้นำ ความเข้าใจโลกของการทำงาน ความเข้าใจในธรรมชาติและ ความแตกต่างของมนุษย์ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้นำและผู้ตาม การรู้จักรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 144) ได้ให้ความเห็นในทำนองเดียวกันว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วน หนึ่งของชีวิตนักศึกษาที่สำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาเป็นอย่างยิ่งเพราะการที่นักศึกษาจะเป็น ผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ได้ย่อมต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อความเจริญเติบโตทางด้านสติปัญญา ความคิด ทัศนคติ ค่านิยม การตัดสินใจ การควบคุมอารมณ์ การรับผิดชอบต่อการพูดและการกระทำของ ตนเอง สามารถดำรงตนเป็นที่ยอมรับนับถือ รักใคร่และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2551: 2) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่ง ของชีวิตนักศึกษาซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ในอนาคต กิจกรรม นักศึกษาเปิดโอกาสให้บัณฑิตได้มีส่วนร่วมในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ และรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดีในสังคมของนักศึกษาเอง การจัดดำเนินงาน กิจกรรมนักศึกษาจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจนรอบคอบและรัดกุมเพื่อให้กิจกรรมที่จัด ขึ้นดำเนินอย่างมีประโยชน์ จึงกล่าวได้ว่านักศึกษากำลังอยู่ในกระบวนการที่ถูกพัฒนาและสามารถที่

จะมีการพัฒนาพฤติกรรมด้านต่างๆเป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงปรารถนามาก กิจกรรมนักศึกษา จึงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษา เพราะงานด้านกิจกรรม เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ อาทิ การทำงานร่วมกับผู้อื่น มีโอกาสได้ ตัดสินใจ ประสานสัมพันธ์เพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ รู้จักการเป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดีในสังคม นักศึกษาที่ได้รับประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะเกิดความมั่นใจในตนเองจากการ ฝึกทักษะ ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การใช้เหตุผล การควบคุมอารมณ์ การเข้า ถึงชุมชน นักศึกษาที่ได้รับประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมจึงมีการพัฒนาด้านต่างๆ อันเป็นการพัฒนาตนให้เกิดความมั่นใจ เป็นสมาชิก ที่ดีในสังคม ปกครองตนอยู่ในระเบียบวินัย อัน จะนำไปสู่ความสำเร็จ ความก้าวหน้าในการดำเนินชีวิต ส่วน วิลสันนี่ เพชรขาว (2544: 49) ได้ให้ ความเห็นในทำนองเดียวกันว่า เป็นการสนับสนุนให้นักศึกษาได้แสดงออกหรือเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วย การปฏิบัติจริงและด้วยความคิดริเริ่มของตนเองซึ่งเป็นสิ่งที่น่ากระทำยิ่งเพราะกิจกรรมทั้งหลายที่ นักศึกษาได้มีส่วนร่วมนั้นทำให้เกิดการเรียนรู้โดยตรงจากประสบการณ์ที่ประมาณค่ามิได้ ด้วยเหตุนี้ กิจกรรมนักศึกษาจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

เมื่อวิเคราะห์ถึงสภาพการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา จากเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา พบว่าปัญหาและอุปสรรคของงาน กิจกรรมนักศึกษาที่ผ่านมา คือ นักศึกษาที่ทำกิจกรรมมีเวลาว่างไม่ตรงกันเนื่องจากระบบการจัดการ เรียนการสอนจึงส่งผลต่อการบริหารและประสานความร่วมมือในการทำงาน กล่าวคือ ขาดความ ต่อเนื่องและขาดผู้รับผิดชอบที่แน่นอน ซึ่งในขณะที่นักศึกษาทั่วไปก็ให้สนใจเข้ากิจกรรมนักศึกษา น้อยเนื่องจากบุคลิกภาพต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สหสวรรค์ ผลอรธร (2551:59) ที่ศึกษา เรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน สนใจเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาต่างกัน นอกจากนี้ ณิชพัชร์ วงศ์สุวรรณ (2553: 57) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเข้าร่วม กิจกรรมศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมี ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนงานวิจัยของ สมหวัง ชัยเจริญคุณากรณ์ (2549: 73) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี พบว่านักศึกษาที่ ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและใน แต่ละด้านแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธา บุญนำมา (2551: 74) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา ที่มีต่อกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่และ ประชุมเชียร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่าผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษา ที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาโท และปริญญาเอก มีนักศึกษารวมจำนวนทั้งสิ้น 11,573 คน ประกอบด้วย 8 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยนานาชาติ มีนโยบายส่งเสริมงานกิจกรรมนักศึกษาควบคู่กับงานด้านการเรียนการสอนในสายวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสบการณ์ต่อการสร้างงาน และเสริมสร้างสังคม รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวมและการสร้างความพร้อมต่อการปฏิบัติงานในอนาคตโดยส่งเสริมให้นักศึกษาได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ส่งเสริมการเป็นสมาชิกผู้พัฒนาสังคมประเทศชาติที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งการจะเดินทางไปสู่จุดนี้ได้ สิ่งสำคัญนักศึกษาต้องอยู่ในภาวะแวดล้อมที่กระตุ้นให้เกิดความเจริญเติบโตทางด้านสติปัญญา วิธีคิด ทักษะคิด ค่านิยม การตัดสินใจ การควบคุมอารมณ์ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมรอบข้าง สามารถดำรงตนเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลรอบข้าง และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ประสบผลสำเร็จ ดังนั้น การที่จะพัฒนานักศึกษาให้เกิดศักยภาพในทุกด้านนั้นจำเป็นต้องใช้กิจกรรมนักศึกษามาเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมและพัฒนา เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงจากกิจกรรม และนำไปปฏิบัติในชีวิตจริงได้ กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ, 2554: 219) จากการสัมภาษณ์นักศึกษา เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ สามารถสรุปประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาได้ ดังนี้

1. ด้านส่งเสริมวิชาการ พบว่า องค์การนักศึกษา ขาดความรู้ และประสบการณ์ ในการจัดกิจกรรม (กรณาริพย์ หวังมุกิตา, 2556: สัมภาษณ์) การจัดกิจกรรมตรงกับเวลาเรียนทำให้นักศึกษา ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ เพราะการขาดเรียนในแต่ละครั้งส่งผลถึงคะแนนการเข้าเรียน คะแนนจิตพิสัย และผลการเรียน (จักรพงษ์ จำนิล, 2556: สัมภาษณ์) การจัดกิจกรรมไม่น่าสนใจและมีการให้ความรู้ด้านวิชาการน้อย (ชเนศ ใจทอง, 2556: สัมภาษณ์)

2. ด้านศิลปวัฒนธรรม พบว่า กิจกรรมไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษา ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีและไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ของมหาวิทยาลัย (ศิริอนงค์ แสงศรี, 2556: สัมภาษณ์) ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมตรงกับเวลาเรียนของนักศึกษา ซึ่งอาจารย์ผู้สอนก็ไม่สามารถให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมได้ (บุญเชิญ ดิษสมาน, 2556: สัมภาษณ์) และนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ชอบกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมเนื่องจากกิจกรรมไม่มีความหลากหลาย (จักรพงษ์ จำนิล, 2556: สัมภาษณ์)

3. ด้านกีฬา พบว่า สนามกีฬาที่จะใช้ในการแข่งขันไม่เพียงพอและชำรุด ไม่ได้มาตรฐาน (ชเนศ ใจทอง, 2556: สัมภาษณ์) เวลาในการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภทนั้นตรงกับเวลาเรียน (กรณาริพย์ หวังมุกิตา, 2556: สัมภาษณ์) สถานที่แข่งขันกีฬาในแต่ละประเภทนั้นไม่เอื้ออำนวยใน

การเล่นกีฬา เช่น สนามกีฬาเซปักตะกร้อ แบดมินตัน กล่าวคือขาดความพร้อมในการใช้แข่งขันไม่ปลอดภัย อาจเกิดอุบัติเหตุในการแข่งขันได้ และไม่ทันสมัย (จักรพงษ์ จำนิล 2556: สัมภาษณ์) ผู้จัดการแข่งขันกีฬาขาดความรู้เรื่องกีฬา ขาดการติดต่อประสานงานระหว่างคณะวิชา และการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ทั่วถึง (บุญเชิญ ดิษสมาน. 2556: สัมภาษณ์)

4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ พบว่า การจัดกิจกรรมขาดเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาชัดเจนทำให้กิจกรรมที่จัดไม่ตรงกับความต้องการ (บุญเชิญ ดิษสมาน. 2556: สัมภาษณ์) ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ไม่มุ่งเน้นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (จักรพงษ์ จำนิล. 2556: สัมภาษณ์) งบประมาณสนับสนุนการทำกิจกรรมที่ไม่เพียงพอ (ชเนศ ใจทอง. 2556: สัมภาษณ์) กิจกรรมที่จัดไม่มีความโดดเด่นและดึงดูดความสนใจของนักศึกษาอีกทั้งสถานที่ไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรม (กรณธิปย์ หวังมูทิตา. 2556: สัมภาษณ์)

5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีสมาชิกไม่เพียงพอจึงทำให้การดำเนินโครงการ ไม่มีประสิทธิภาพ ผู้จัดการกิจกรรมขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินโครงการ (ชเนศ ใจทอง. 2556: สัมภาษณ์) ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ทำให้นักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรม (บุญเชิญ ดิษสมาน. 2556: สัมภาษณ์) ผู้เข้าร่วมโครงการมีจำนวนน้อยและไม่มีความคุ้นเคยกันระหว่างสมาชิกชมรม (กรณธิปย์ หวังมูทิตา. 2556: สัมภาษณ์) ขาดการสนับสนุนจากอาจารย์และมหาวิทยาลัย เห็นได้จากการพิจารณางบประมาณส่วนใหญ่อยู่ในการตัดสินใจของอาจารย์ นักศึกษามีส่วนร่วมในการตัดสินใจน้อย จึงทำให้นักศึกษาผู้ดำเนินโครงการเกิดความท้อแท้และไม่อยากจัดกิจกรรม (อุเทน แก้วกันหาเดชากุล. 2556: สัมภาษณ์) นักศึกษาไม่มีอิสระในการจัดดำเนินโครงการและขาดอิสระในทางความคิด (จักรพงษ์ จำนิล. 2556: สัมภาษณ์)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้จะนำไปเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการวางแผน ปรับปรุง แก้ไข และเสนอแนวทางในการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้เหมาะสมกับความถนัด และความสนใจของนักศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี สถานภาพ คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ ในการวางแผน ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนากิจกรรม นักศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างสมบูรณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ให้เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของนักศึกษา ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 และสูงกว่า ที่ลงทะเบียนเรียน ในปีการศึกษา 2557 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประกอบด้วย จำนวน 8 คณะ ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยนานาชาติ จำนวนทั้งสิ้น 11, 573 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 เพศ จำแนกเป็น

2.1.1.1 เพศชาย

2.1.1.2 เพศหญิง

2.1.2 ระดับชั้นปี จำแนกเป็น

2.1.2.1 ชั้นปีที่ 1

2.1.2.2 ชั้นปีที่ 2

2.1.2.3 ชั้นปีที่ 3

2.1.2.4 ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า

2.1.3 สถานภาพ จำแนกเป็น

2.1.3.1 สมาชิกชมรม

2.1.3.2 คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา

2.1.3.3 คณะกรรมการองค์การนักศึกษา

2.1.3.4 คณะกรรมการสภานักศึกษา

2.1.4 คณะวิชา จำแนกเป็น

2.1.4.1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

2.1.4.2 คณะวิศวกรรมศาสตร์

2.1.4.3 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- 2.1.4.4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
- 2.1.4.5 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ
- 2.1.4.6 คณะศิลปศาสตร์
- 2.1.4.7 คณะบริหารธุรกิจ
- 2.1.4.8 วิทยาลัยนานาชาติ
- 2.1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น
  - 2.1.5.1 ระดับสูง
  - 2.1.5.2 ระดับกลาง
  - 2.1.5.3 ระดับต่ำ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ 5 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้ความหมายของคำหรือข้อความที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดความหมายของคำที่ใช้ ดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิด ความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นไปได้ทั้งรูปธรรมและนามธรรม และอาจเป็นไปได้ในทางชอบหรือไม่ชอบอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึกนึกคิดต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

2. กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยหรือที่นักศึกษาจัดขึ้นและได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยมีลักษณะเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอกหลักสูตร กิจกรรมที่จัดขึ้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาในด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ ทักษะคิดและการมีส่วนร่วมในสังคม การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาเป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยด้วยความสมัครใจ ในการวิจัยนี้กิจกรรมนักศึกษาแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

2.1 กิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการ โดยการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ทางวิชาการ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างประสบการณ์ตรงทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษาจากการศึกษาในชั้นเรียน พร้อมทั้งมีส่วนร่วมในการแสดงความรู้ความสามารถทางด้านการคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง ปลูกฝังให้นักศึกษารู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น และได้ใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะทางวิชาการให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

2.2 กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ให้แก่นักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะการแสดง ศิลปะการพูดและดนตรี เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ แลกเปลี่ยนและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ พร้อมทั้งปลูกฝังค่านิยม ความภาคภูมิใจและความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทย ซึ่งเป็นกิจกรรมทำนุบำรุง ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติให้คงอยู่ตลอดไป

2.3 กิจกรรมด้านกีฬา หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งให้นักศึกษาได้ออกกำลังกาย ระหว่างนักศึกษาภายในสถาบันและนอกสถาบัน เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างนักศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา ปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและพละอนามัยและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษาและอาจารย์ อีกทั้งยังเป็นการช่วยผ่อนคลายความเครียด ทำให้เกิดอารมณ์แจ่มใสและจิตใจเบิกบาน

2.4 กิจกรรมด้านนักศึกษาสัมพันธ์ หมายถึง กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ ตลอดจนบุคลากรฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เจตคติ และถ่ายทอดประสบการณ์การจัดกิจกรรมนักศึกษา นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้มีการร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหา อุปสรรค แนวทางการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย และส่งเสริมให้นักศึกษารักและภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งกำหนดแนวทางของการพัฒนาและวางแผนปฏิบัติการนักศึกษา ที่ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ความสามัคคีในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

2.5 กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ หมายถึง กิจกรรมสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะและสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคมในถิ่นทุรกันดารที่ขาดโอกาส เพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ เสียสละเพื่อส่วนรวม และเกิดความสามัคคีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น พร้อมทั้งได้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่อยู่ในที่ห่างไกลความเจริญ ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวก ขาดโอกาสในการศึกษา และก่อให้เกิดการประสานงานและการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบระหว่างนักศึกษาและท้องถิ่น ในการพัฒนาท้องถิ่น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พร้อมทั้งส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างเพื่อบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น อีกทั้งนักศึกษายังได้รับประสบการณ์ตรง อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคม

3. นักศึกษา หมายถึง ผู้กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2557

4. ระดับชั้นปี หมายถึง ชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้แก่ ชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า

5. สถานภาพ หมายถึง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาในบทบาทของสมาชิกชมรม หรือคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา หรือคณะกรรมการองค์การนักศึกษา หรือคณะกรรมการสภานักศึกษา

6. คณะวิชา หมายถึง ส่วนราชการที่ทำหน้าที่การสอนตามหลักสูตรสาขาวิชาต่างๆที่แบ่งตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พ.ศ. 2548 ในงานวิจัยนี้หมายถึง คณะที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี จำแนกเป็น คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยนานาชาติ

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาปริญญาตรี ภาคปกติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำแนกออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

7.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับสูง หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษา 3.00 ขึ้นไป

7.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับกลาง หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษา ระหว่าง 2.25-2.99

7.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับต่ำ หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษา ต่ำกว่า 2.25

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน

2. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน

3. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ คณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน

4. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน

5. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ สถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ความหมายและองค์ประกอบของความคิดเห็น ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษา แนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ในสถาบัน ตัวแปรที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ประวัติความเป็นมาและนโยบายดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ความหมายและองค์ประกอบของความคิดเห็น

ความคิดเห็นตามความหมายในพจนานุกรมการศึกษา หมายถึง ความเชื่อการตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้เกิดจากการพิสูจน์ หรือการชั่งน้ำหนักว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ เป็นข้อพิจารณาความจริงจากการใช้ปัญญาและความคิดเห็นประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐาน พิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม (พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2546: 236)

ฟรีแมน (พระครูใบฎีกาสุนทร สุวิชาโน. 2553: 7; อ้างอิงจาก Freeman. 1995: 609) ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึงความพร้อมทางด้านจิตใจที่จะตอบสนองต่อบุคคล สถานการณ์วัตถุและความคิดเห็น โดยมีลักษณะที่คงที่แน่นอนซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้และมีรูปแบบการตอบสนองอย่างเดียวกัน

กู๊ด (พระครูใบฎีกาสุนทร สุวิชาโน (สอนเล็ก). 2553: 7; อ้างอิงจาก Good. 2006: 17) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็น (Opinion) ไว้หลายความหมายได้แก่

1. ความหมายทั่วไป หมายถึง ความเชื่อ ความคิดเห็น ข้อพิจารณา ความรู้สึก หรือทัศนคติที่ยังไม่ได้รับการพิสูจน์อย่างแน่นอน และยังขาดน้ำหนักทางเหตุผลหรือการวิเคราะห์หรือกล่าวกว้างๆไว้ว่ามีความเป็นไปได้มากกว่าความรู้
2. ความหมายเฉพาะ หมายถึง การพิจารณาหรือการวินิจฉัยอย่างมีแบบแผนจากแหล่งข้อมูลหรือบุคคลที่เชื่อถือได้
3. ความคิดเห็นสาธารณะ (Public Opinion) หมายถึง การพิจารณาหรือข้อวินิจฉัยรวมๆ ของกลุ่มคนในสังคมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ หรือข้อเท็จจริง

จิราพร ทรงอยู่. (2545: 7) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลสิ่งนั้นโดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออกซึ่งอาจถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจจะได้รับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การแสดงความคิดเห็นอาจทำได้ด้วยคำพูดหรือเขียนก็ได้

สุชา จันทน์เอม. (2542: 23) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง แต่เป็นลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเหมือนกับทัศนคติ คนเรามักจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันไป ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ

พรทิพย์ สัมปต์ตะวานิช และคณะ. (2541: 153) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น คือ ความโน้มเอียง (Predisposition) ที่เกิดจากการเรียนรู้ เพื่อที่จะตอบสนองต่อวัตถุหนึ่งอาจจะออกมาในลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อวัตถุนั้นได้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541: 94) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ การประเมินหรือการตัดสินใจเกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบในวัตถุ คน หรือเหตุการณ์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของคนๆ หนึ่งเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง

สุพัทธรา สุภาพ (2545: 132) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะการแสดงออกโดยการพูดหรือเขียนเกี่ยวกับทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมของบุคคล ความคิดเห็นไม่เหมือนทัศนคติตรงที่ไม่จำเป็นต้องแสดงความรู้ อารมณ์ หรือการแสดงพฤติกรรมที่จะตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งเป็นคำพูดพร้อมเหตุผลที่บุคคลคิดขึ้นมา และถ้าไม่มีคนเห็นด้วยก็อาจเปลี่ยนคำพูดดังกล่าวได้ ดังนั้นบุคคลที่มีทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ถ้าไม่แสดงความคิดเห็นออกมาก็จะไม่มีบุคคลใดทราบเลยว่า บุคคลนั้นมีทัศนคติความเชื่อหรือค่านิยมเช่นใด การพูดหรือการเขียนซึ่งในการแสดงออกนี้จะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์และพฤติกรรมระหว่างบุคคล ก่อนที่จะมีการตัดสินใจแสดงออก ซึ่งการแสดงออกนี้อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากผู้อื่นก็ได้ และเป็นสภาพความรู้สึกที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความรู้การรับรู้ประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับมา โดยบุคคลนั้นอาจจะแสดงออกมาทางใดทางหนึ่งไม่ว่าจะเป็นการพูดลักษณะท่าทาง

นพมาศ ธีรวาทิน (2539: 99) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริง พูดตามสังคมหรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนออกไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจเป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีผลมาจากความเชื่อ ความคิดและทัศนคติซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และพฤติกรรมระหว่างบุคคลเป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาก่อนที่จะตัดสินใจแสดงออกมา การลงความเห็นอาจจะเป็นไปในลักษณะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นต่างๆ นั้น ประกอบขึ้นด้วยสิ่งสำคัญๆ คือ ความรู้ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใด เรื่องหนึ่ง ด้วยการพูด หรือเขียน ภายใต้พื้นฐานของความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น. เข้ามาเกี่ยวข้องในการตัดสินใจซึ่งความคิดเห็นนั้น อาจจะเป็นไปในทางเห็นด้วยเฉยๆ หรือไม่เห็นด้วยก็ได้

องค์ประกอบของความคิดเห็น

จากการศึกษาเรื่ององค์ประกอบของความคิดเห็น เทรนดิส (จักรพันธ์ ศรีมกุฏ, 2551: 8; อ้างอิงจาก Triandis, 1971: 2-3) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของความคิดเห็นมี 3 ส่วน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้และความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มหรือสภาวะการณ์ใดๆ ความรู้และความคิดดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าได้ครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวกหรือลบชัดเจนขึ้น
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีความคิดเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลจะมีความคิดเห็นในทางลบ
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) คือ ต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งบอกลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่จะแสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอนความคิดเห็นก็ย่อมมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจนแน่นอน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความคิดเห็น หมายถึง ความรู้และความคิดที่บุคคลมีพฤติกรรมที่แสดงออกต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มหรือสภาวะการณ์ใดๆ ได้แก่อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดลักษณะทิศทางของความคิดเห็นของบุคคลที่จะแสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอนความคิดเห็นก็ย่อมมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจนแน่นอน

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญต่อการบริหารจัดการอุดมศึกษา เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนักศึกษาและเป็นกิจกรรมของกระบวนการพัฒนานักศึกษาด้านต่างๆ นอกจากการเรียนในชั้นเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมมีความสำคัญควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในหลักสูตร เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีความเป็นคนที่สมบูรณ์แบบขั้นและเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ ทั้งนี้กิจกรรมนักศึกษา (Student activities) ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ทักษะและประสบการณ์อย่างมากมาย ซึ่งทักษะและประสบการณ์หลายอย่างไม่สามารถเรียนรู้ในชั้นเรียน กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนานักศึกษา มีผู้ให้ความหมายกิจกรรมนักศึกษาไว้หลายหลาย ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546 ได้ให้ความหมายของคำว่า “กิจกรรม” ว่า การที่ผู้เรียนปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้ เช่นเดียวกับ เจคอบสัน (Jacobson, 1963: 272) ได้กล่าวว่า สถานศึกษาถูกเรียกชื่อต่างๆ กัน เช่น กิจกรรมร่วมหลักสูตร (Co-Curricular Activities) กิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra-Curricular Activities) กิจกรรมพิเศษ (Special Activities) กิจกรรมนอกห้องเรียน (Outside Classroom Activities) กิจกรรมนิติต กิจกรรมนักเรียน (Student Activities) และกิจกรรมที่จัดขึ้นในสถาบันอุดมศึกษาถูกเรียกว่า กิจกรรมนักศึกษา ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้หลายความหมาย ดังเช่น

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2545: 6) ได้ระบุว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมเติมเต็มให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ เสียสละ มีวิจรรย์ญาณ มีคุณธรรม จริยธรรม หรืออีกนัยหนึ่งคือเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ

แมคเคลอร์ (มนัส นิลสวัสดิ์. 2547: 11; อ้างอิงจาก McClure. 1971: 494 -500) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนิสิตว่า หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนิสิต ในขณะที่มีสภาพเป็นนิสิตในสถาบันการศึกษา

เฟรดเดอริค (มนัส นิลสวัสดิ์. 2547: 11; อ้างอิงจาก Frederick. 1959: 6) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนิสิตว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่นิสิตจัดขึ้นโดยสมัครใจที่จะเข้าร่วมและดำเนินการเอง โดยความเห็นชอบของอาจารย์ โดยไม่มีการให้หน่วยกิตหรือคะแนนใด ๆ ในอันที่จะเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา

โคลแทร์ (กรรณิกา พริยะจิตรา. 2547: 120; อ้างอิงจาก Clothier.1931: 9) ได้ให้นิยามกิจกรรมนักศึกษาว่า เป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่ศึกษาโดยตรง เรียกว่า “กิจกรรมนอกหลักสูตร” (Extra-Curricular Activities)

กู๊ด (Good. 1978: 562-563) กล่าวว่า กิจกรรมนิสิตเป็นแผนกิจกรรมและการดำเนินงานซึ่งนิสิตหรือสถาบันจัดขึ้นเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความสามารถ แต่ไม่มีการให้หน่วยกิตและต้องจัดหาเงินมาดำเนินการเองโดยอยู่ในความควบคุมแนะนำของสถานศึกษา การจัดกิจกรรมต้องอยู่บนรากฐานหรือแนวทางที่จะดำเนินการไปสู่เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ธิดารัตน์ บุญนุช (2543: 3) ที่กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีการเสริมสร้างประสบการณ์ สร้างความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานให้กับนักศึกษาที่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ที่จะส่งผลให้เป็นคนที่มีคุณค่าของสังคม

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 58) ให้ความหมายของกิจกรรมนิสิตว่า หมายถึงกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานิสิตในด้านต่าง ๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวเป็นไปด้วยความสมัครใจของนิสิตและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาใด ๆ กิจกรรมที่มีมุ่งหมายในการพัฒนานิสิตจึงหมายรวมทั้งกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้นิสิต และกิจกรรมในส่วนที่ส่งเสริมให้นิสิตได้จัดขึ้นเองโดยการนิเทศและดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่าง ๆ เพื่อให้นิสิตสัมผัสชีวิตที่ถูกต้องในมหาวิทยาลัย

เนาวรัตน์ กังเม้ง (2543: 9) กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาทำนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน โดยไม่มีการให้หน่วยกิต มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญเพื่อสร้างความสนุกสนานเพิ่มพูนความรู้ และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ กิจกรรมต่าง ๆ ประกอบด้วย กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น และกิจกรรมที่นักศึกษาจัดเองโดยมหาวิทยาลัยให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน

ชาญชัย อินทรประวัตติ (2543: 3) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษา คือ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวเป็นไปโดยสมัครใจของนักศึกษาและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนวิชาใดวิชาหนึ่ง กิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักศึกษานั้น จึงหมายรวมทั้งกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษาและส่วนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดขึ้นเอง โดยอยู่ภายใต้การนิเทศและดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาชุมชนนั้น ๆ กิจกรรมนักศึกษาครอบคลุมพัฒนาการด้านต่างๆ ของนักศึกษา เช่น กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นการฝึกเตรียมพร้อมเป็นบัณฑิตที่ถึงพร้อมด้วยคุณภาพ

สรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาและมหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมในการจัดดำเนินงานเพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ต่างๆ ที่นอกเหนือจากกิจกรรมหลักสูตร ตามความสนใจ ความสมัครใจ ความสามารถ และความถนัด โดยได้รับการดูแลและให้การสนับสนุนส่งเสริมจากอาจารย์และมหาวิทยาลัย โดยมุ่งให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญาอารมณ์ สังคม คุณธรรม ที่นำไปสู่การพัฒนาความรู้ ความสามารถ และการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

สถาบันอุดมศึกษา มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างคนให้พร้อมด้วยความรู้ ความคิด และศีลธรรม เสริมสร้างสิ่งต่างๆ และสนับสนุนให้นักศึกษาได้ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ทั้งด้านการศึกษาและพัฒนาความคิด บุคลิกภาพและยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ที่ดี เพื่อเตรียมความพร้อมเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ดังนั้นกิจกรรมจึงเป็นส่วนที่สำคัญ ในการพัฒนาบัณฑิตให้สมบูรณ์ในด้านความรู้ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ซึ่ง วินสตัน และ มิลเลอร์ (มโนส นิลสวัสดิ์. 2547: 13; อ้างอิงจาก Winston and Miller. 1994: 4) ได้ให้ความเห็นว่า การพัฒนาการศึกษาให้มีความสมบูรณ์นั้นต้องประกอบด้วยหลายประการด้วยกัน คือ สถาบันการอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญตั้งแต่การบริหารจัดการ ด้านการเรียนการสอน งานกิจกรรมนักศึกษา งานคำปรึกษาแนะแนว งานกีฬาและนันทนาการ เพื่อให้ศึกษามีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและสังคม

ดังนั้น งานกิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นส่วนสำคัญที่มีบทบาทในการพัฒนานักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง สถาบันอุดมศึกษาควรจะต้องกำหนดปรัชญาเพื่อสนับสนุนและพัฒนากิจกรรมนักศึกษาให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทำนองเดียวกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2551: 2) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่หลักอันสำคัญ คือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณค่าไปพัฒนาประเทศ การผลิตบัณฑิตที่มีความเจริญงอกงามในด้านความรู้ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจนั้น กิจกรรมนักศึกษามีส่วนสำคัญในกระบวนการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ เป็นคนที่สมบูรณ์ (Manhood) คือ การผลิตบัณฑิตให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อม มีสุขภาพและบุคลิกภาพดี มีสมรรถภาพสูงและเป็นบุคคลที่พึงประสงค์ของสังคม

นอกจากนี้ วินสตัน และ มิลเลอร์ (มโนส นิลสวัสดิ์. 2547: 13; อ้างอิงจาก Winston; & Miller. 1994: 4) ได้กำหนดปรัชญากิจกรรมนักศึกษาว่าการที่จะพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง และสังคมนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยกระบวนการจากการศึกษาอย่างเป็นทางการในชั้นเรียนปกติควบคู่ไปกับการให้ประสบการณ์นอกชั้นเรียน

ขณะที่ วินสตันและมาสซาโร (ณิชาพัทธ์ วงศ์สุวรรณ. 2553: 13; อ้างอิงจาก Winston; & Massaro. 1987: 169) ได้กล่าวถึงปรัชญาการจัดกิจกรรมว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นเพียงรูปแบบหนึ่งของกระบวนการศึกษานอกชั้นเรียนที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการศึกษาในห้องเรียน ซึ่งมีความสำคัญต่อการได้รับประสบการณ์ของนักศึกษา ได้แก่ การพัฒนาทักษะทางด้านคุณลักษณะ ทักษะทางการจัดการ และทักษะการตัดสินใจทางอาชีพ

แชมเบอร์ และคริสติน (ณิชาพัทธ์ วงศ์สุวรรณ. 2553: 13; อ้างอิงจาก Chamber; & Christine.1993) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกลยุทธ์ในการพัฒนานักศึกษาโดยส่งเสริมให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ต่างๆ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เพื่อพัฒนาตนเองที่จะนำไปสู่การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ดังนั้นสรุปได้ว่า ปรัชญาการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจะช่วยให้สถาบันมีทิศทางในการวางแผนพัฒนาการดำเนินงานกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นสิ่งสำคัญในการเสริมสร้างการพัฒนานักศึกษาให้ได้รับความรู้จนเกิดทักษะและประสบการณ์ ซึ่งทำให้นักศึกษาเป็นคนกล้าแสดงออก มีภาวะการณเป็นผู้นำ มีบุคลิกภาพที่ดี รู้จักการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

จากการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น เป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการ แต่จุดหมายปลายทางของการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นมิใช่เพียงเพื่อความสำเร็จ หากแต่สถาบันอุดมศึกษายังมีภาระหน้าที่ต้องพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้เกิดขึ้นในตัวนิสิต นักศึกษาด้วย หรืออาจกล่าวได้ว่านอกจากนักศึกษาจะมีความรู้ความสามารถทางวิชาการแล้วยังต้องมีบุคลิกภาพและจริยธรรมที่เหมาะสมด้วย ดังนั้น การจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน รอบคอบ และรัดกุมเพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ตามความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

ทบวงมหาวิทยาลัย (2542: 7) กล่าวว่า การส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาและสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษา โดยกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนานักศึกษา ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งด้านบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬา สัมมนา เพื่อพัฒนากิจกรรมนักศึกษาและกิจกรรมที่เป็นประโยชน์อื่นๆ

2. ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนักศึกษา

3. เพื่อให้นักศึกษานำความรู้ทางวิชาการ บริการสร้างสรรค์พัฒนาสังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ทั้งทางด้านถาวรวัตถุและการดำเนินชีวิต

พิษณุ อภิสมาจารย์โยธิน. (2556: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ก็คือ เพื่อพัฒนาตัวนิสิตนักศึกษาและเป็นการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมและรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนิสิตนักศึกษาทางด้านการศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ กิจกรรมศึกษามีหน้าที่ในการสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาได้นำความรู้ทางวิชาการและบริการไปสร้างสรรค์ และพัฒนาสังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ทั้งในด้านถาวรวัตถุและด้านการดำเนินชีวิตของประชาชนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งต้องให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในด้านสภาพความเป็นจริงของสังคม อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม มีจิตสำนึกที่ดีงาม และตระหนักถึงความรับผิดชอบที่พึงมีต่อสังคม เสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือสามัคคี ความรับผิดชอบ และเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการวางแผนกำหนดวิธีการและขั้นตอนของการทำงานเป็นหมู่คณะส่งเสริมพละนาถายและพัฒนาศักยภาพและที่สำคัญคือการพัฒนาความสามารถของนักศึกษาที่ได้นำความรู้ความสามารถและประสบการณ์พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพและดำเนินชีวิตในสังคม และไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

ขณะที่ เฟรดเดอริค (มโนส นิลสวัสดิ์. 2547: 17; อ้างอิงจาก Frederick. 1959: 51-52) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาตั้งนี้ เพื่อเป็นการเตรียมตัวของนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตยและเพื่อส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักศึกษา พร้อมทั้งให้นักศึกษารู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน รวมทั้งเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และให้นักศึกษาสำนึกในการปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบแบบแผนต่างๆ อีกทั้งยังพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษาและช่วยส่งเสริมแรงขับที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษา

และ ฮาร์โรลด์ (กฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์. 2547: 13; อ้างอิงจาก Harrold. 1967: 2782-A) ได้สรุปถึงวัตถุประสงค์ในงานวิจัยเกี่ยวกับการควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อหาหลักเกณฑ์ควบคุมกิจกรรมนักศึกษาว่าวัตถุประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือ การปลูกฝัง สร้างเสริมพัฒนาการและส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของนักศึกษานโยบายการควบคุมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยควรขึ้นอยู่กับเหตุผล และผลทางด้านคุณธรรมวัฒนธรรมควรกำหนดขอบเขตให้กว้างๆและยืดหยุ่นพอสมควร การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเป็นบทบาทที่ทาง มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยควรมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้พัฒนาบุคลิกภาพ ทักษะ ความรู้ ให้รู้คุณค่าของศิลปวัฒนธรรม มีคุณธรรมจริยธรรม รู้จักเสียสละ และรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม มีความกตัญญูต่อสถาบันการศึกษาสามารถทำงานร่วมกันได้ รู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ นอกเหนือจากการเรียนวิชาการในห้องเรียนให้กล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ กล้ารับผิดชอบและมีความเป็นผู้นำที่มั่นคงสมบูรณ์

ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความเห็นว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้การสนับสนุนให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมนิสิตขึ้น กิจกรรมนักศึกษามีบทบาทกว้างขวางในการที่จะช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาได้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งมีนักการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาหลายคน ซึ่ง ชาริณี สุขจิตต์ (2544: 19) กล่าวถึงความสำคัญในการจัดกิจกรรมนิสิตว่า การจัดกิจกรรมนิสิตที่ถูกต้องเหมาะสมนั้นจะช่วยพัฒนานิสิตได้หลายประการทั้งในด้านแนวความคิด (Concept) เจตคติ ทศนคติ (Attitude) พฤติกรรม (Behavior) ร่างกายและจิตใจ (Body and Mind) ตลอดจนความรู้ (Knowledge) ความสามารถ (Ability) และประสบการณ์ (Experiences) ฯลฯ เพื่อที่จะสร้างและหล่อหลอมให้นิสิตเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพคือเป็นทั้งคนดี และคนเก่งสามารถออกไปใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และสามารถบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อครอบครัวองค์กร สถานประกอบการและสังคมส่วนรวมซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์โดยตรงต่อประเทศชาติด้วยเพราะถ้าคนในประเทศชาติมีคุณภาพมาก ประเทศชาติก็จะเจริญก้าวหน้ามากขึ้นด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2551: 2) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษาซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ในอนาคต กิจกรรมนักศึกษาเปิดโอกาสให้นิสิตได้มีส่วนในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ และรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดีในสังคมของนักศึกษาเอง การจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจนรอบคอบและรัดกุมเพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นดำเนินอย่างมีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ดังที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้การส่งเสริมกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันต่าง ๆ

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 113) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. ความสำคัญต่อนักศึกษา นักศึกษาโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มสาวที่มีกำลังทั้งทางด้านร่างกายและด้านความคิด มีความอยากรู้อยากเห็นและเป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคมด้วยใจอันบริสุทธิ์ กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรจะช่วยตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี คือ

1.1 ช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ

1.2 ช่วยให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

1.3 ช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังทางด้านร่างกาย และความคิดเพื่อทำสิ่ง

เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบันการศึกษา และต่อประเทศชาติ

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา การทำงานระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในกระบวนการกิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น และมีความเข้าใจอาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น กิจกรรมศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์และด้านกีฬาจึงเป็นส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียงของสถาบันอุดมศึกษา

3. ความสำคัญต่อประเทศ ในแต่ละปีนักศึกษาได้ออกไปพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดาร ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น ถังเก็บน้ำฝน เป็นต้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ประชาชนในชนบทเข้าใจด้านการประกอบอาชีพ ด้านเกษตรกรรมแผนใหม่ ด้านการศึกษา และการสาธารณสุข เพื่อช่วยให้ชาวชนบทมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา มีบทบาทสำคัญในการทำนุบำรุงพัฒนาและเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬา ช่วยให้นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ มีร่างกายแข็งแรง ซึ่งจะเป็นทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาประเทศ

แพ็ควูด (Packwood. 1977: 156) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาว่า กิจกรรม จะช่วยพัฒนานักศึกษาในส่วนที่ไม่อาจจัดหรือสอนในห้องเรียนได้ และยังเป็นเครื่องช่วยให้นักศึกษาได้เติบโตเป็นพลเมืองที่ดีในสังคมประชาธิปไตย ขณะที่ เทย์เลอร์ (Taylor.1949: 33-40) ได้ให้แนวคิดและสนับสนุนแนวคิดของกิจกรรมว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นการพัฒนาคนในด้านวิชาการ สติปัญญา สังคม ศิลป์ และร่างกาย และเราจะต้องสร้างบรรยากาศในสถาบันอุดมศึกษาในด้านการเรียนการสอน การกีฬา ศิลป์ เพื่อให้บัณฑิตได้รับความรู้ ความชำนาญในด้านต่างๆ ตามความต้องการของแต่ละบุคคล และ วิลเลียมสัน (Williamson. 1961: 27) กล่าวว่า งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นศูนย์กลางในกระบวนการอุดมศึกษาในการพัฒนานิสิตแต่ละคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ สอดคล้องกับปราโมทย์ โชติมงคล (2541: 14) กล่าวว่า หลักการสำคัญของกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรม และการเรียนรู้จะสั่งสมในตัวนักศึกษากันเกิดเป็นคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งกิจกรรมนักศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง เสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตย รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม ได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ

ดั่งที่ ธาริณี สุขจิตต์ (2544: 19) กล่าวถึงความสำคัญในการจัดกิจกรรมนิสิตว่า การจัดกิจกรรมนิสิตที่ถูกต้องเหมาะสมนั้นจะช่วยพัฒนานิสิตได้หลายประการ ทั้งในด้านแนวความคิด (Concept) เจตคติ ทัศนคติ (Attitude) พฤติกรรม (Behavior) ร่างกายและจิตใจ (Body and Mind) ตลอดจนความรู้ (Knowledge) ความสามารถ (Ability) และประสบการณ์ (Experiences) ฯลฯ เพื่อที่จะสร้างและหล่อหลอมให้นิสิตเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพคือ เป็นทั้งคนดี และคนเก่งสามารถออกไปใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและสามารถบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อองค์กร สถานประกอบการและสังคมส่วนรวม ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์โดยตรงต่อประเทศชาติด้วย เพราะถ้าคนในประเทศชาติมีคุณภาพมาก ประเทศชาติก็จะเจริญก้าวหน้ามากขึ้นด้วย

นอกจากนี้ จิรวัดน์ วีรังกร (2546: 36) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการจัดกิจกรรมในสถาบันอุดมศึกษาว่า สามารถทำให้นักศึกษาทำงานร่วมกัน โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รู้จักควบคุมอารมณ์ นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษายังมีบทบาทที่พัฒนาคนให้มีคุณลักษณะเป็นกำลังคน (Manpower) โดยการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองทางด้านมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานวิชาการ และตอบสนองความต้องการ

ของการศึกษา การอุดมศึกษาจึงต้องมุ่งทั้งในเรื่องการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรควบคู่กันไปด้วย เพื่อที่จะทำให้นักศึกษาสำเร็จเป็นบัณฑิตที่เพียบพร้อมไปด้วย ความรู้ ความสามารถ มีวิจักษณ์ญาณ เสียสละต่อส่วนรวม มีคุณธรรม และสุขภาพอนามัยที่แข็งแรงส่งผลไปสู่การเป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ทุกด้าน และในการพัฒนานักศึกษาให้สมบูรณ์นั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องคำนึงถึงกิจกรรมที่สามารถหล่อหลอมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ในหลายด้าน เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถในด้านต่าง ๆ สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องสร้างความแข็งแกร่งทางด้านวิชาการ วิชาชีพ และวิชาชีพชีวิตที่ยั่งยืน

และ สำนักกิจการนักศึกษา (2551: ออนไลน์) ยังได้กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จักสนิทสนมปรึกษาหารือร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือกันทางด้านวิชาการ อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนของนักศึกษาโดยมีอาจารย์ประจำชมรมคอยแนะนำและให้คำปรึกษาเพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมของนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเดินไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม นอกจากกิจกรรมทางด้านวิชาการแล้วมหาวิทยาลัยยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ซึ่งประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เนื่องจากสังคมทุกวันนี้ไม่ต้องการแต่เพียงคนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ และวิชาชีพชีวิตจึงถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้ได้รับประโยชน์ที่มีคุณค่ามากมายหลายประการดังนี้

1. โลกทัศน์ของตนเองกว้างมากขึ้น เมื่อเราได้มีโอกาสทำงานร่วมกับบุคคลอื่นจะทำให้เราได้รับความคิดแปลกใหม่อันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน การได้ถกเถียงจากการประชุม อันจะส่งผลให้เป็นคนที่ไม่ยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป ขณะเดียวกันทำให้ได้แง่คิดในหลายนมุมมอง ซึ่งเป็นการพัฒนาสติปัญญาไปในตัว

2. การค้นพบและรู้จักตนเองมากขึ้น เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้ได้มีโอกาสประเมินตนเองไปในตัวว่าจุดเด่น จุดด้อยของบุคคลนั้นมีอะไรบ้าง บางคนจะทราบได้เลยว่าอันที่จริงแล้วตัวเองมีความถนัดอะไร ชอบอะไร เช่น บางคนอาจจะพบว่าชอบทำงานด้านการวางแผน ด้านทักษะการพูด ด้านติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ฯลฯ แต่ขณะเดียวกันก็อาจจะพบว่าตัวเองอาจเป็นคนแข็งกระด้าง จนเกินไปเป็นคนคิดมากเข้ากับใครๆ ได้ยาก ซึ่งหากบุคคลนั้นไม่เข้าร่วมกิจกรรมอาจจะทำให้รู้จักตนเองช้าเกินไปทำให้ออกัสการพัฒนาจุดด้อยพลอยช้าตามไปด้วย

3. ความสามารถในการบริหารเวลา ในยุคปัจจุบันเวลาถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าเป็นอย่างมาก คนที่บริหารเวลาได้เก่งย่อมได้รับสิ่งที่มีค่าต่อตนเองมากกว่าผู้อื่นทั้งที่ในแต่ละวันทุกคนจะมีเวลา 24 ชั่วโมงเท่ากัน การเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมจะทำให้รู้จักแบ่งเวลาในแต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น ต้องมีเวลาให้แก่ตนเองในกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมร่วมหลักสูตร เรื่องส่วนตัว กิจกรรมครอบครัวและกิจกรรมนักศึกษาที่ตนต้องรับผิดชอบ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะชี้ให้เห็นว่าถ้าต้องทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกันบุคคลจะมีศักยภาพในการดำเนินการเพียงใด

4. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในการเข้าร่วมกิจกรรมบุคคลจะมีอิสระในการคิด และตัดสินใจด้วยตัวเองมากขึ้น แต่กระนั้นก็ตามในโลกของการทำงานบุคคลจำเป็นต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับตนเองให้เข้ากันได้กับบุคคลหลายประเภทเพื่อให้ผลการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ดังนั้นเมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีธรรมชาติและลักษณะที่หลากหลายจะสะท้อนให้เห็นว่าบุคคลนั้นจะสามารถทำงานกับผู้อื่นได้หรือไม่ ซึ่งการทำกิจกรรมจะเป็นโอกาสสำคัญที่ทำให้ได้รู้จักเรียนรู้และเข้าใจในความหมายของความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น คนที่มีความเข้าใจธรรมชาติมนุษย์มากเท่าใดย่อมมีปัญหาน้อยในการทำงานซึ่งกิจกรรมนักศึกษาช่วยในประเด็นนี้ได้มาก

5. การมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ การเข้าร่วมกิจกรรมจะสอนให้รู้จักที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม รู้จักที่จะยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ช่วยปรับแต่งบุคลิกภาพให้ดูดีเสมอ

สรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะในด้านต่าง ๆ รวมถึงสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนและชีวิตประจำวัน เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งนอกจากจะช่วยพัฒนาตัวของนักศึกษาในทุกด้านแล้ว ยังสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากกิจกรรมนักศึกษาออกไปพัฒนาสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษา

งานกิจกรรมนิสิตเป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างขวาง ซึ่งนิสิตมีโอกาที่จะศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยไปสัมผัสกับกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นงานที่ช่วยให้นิสิตได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในทางที่เหมาะสม การจัดกิจกรรมให้กับนิสิตควรเป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลาย การจัดแบ่งประเภทของกิจกรรมจึงควรจัดไว้หลายรูปแบบเพื่อให้นิสิตได้เลือกตามความสมัครใจและตามความเหมาะสมของตนเอง ทั้งนี้แต่ละสถาบันจะเน้นกิจกรรมประเภทใดขึ้นอยู่กับนโยบายของสถาบันนั้นๆ (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. 2530: 3)

ซึ่ง พรคาศ (กฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์. 2547: 15-16; อ้างอิงจาก Prakash. 1969: 113) ได้แยกประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาที่ส่งเสริมคุณลักษณะของนักศึกษาไว้ 8 ลักษณะ ดังนี้ กิจกรรมทางด้านส่งเสริมการติดต่อสื่อสาร เช่น ปาฐกถา อภิปราย โต้วาทิ กิจกรรมเกี่ยวกับการแสดง เช่น การแสดง กิจกรรมทางด้านสังคมต่างๆ เช่น กิจกรรมประเภทงานรื่นเริง เต้นรำ ทัศนอากร กิจกรรมกีฬาและดนตรี กิจกรรมชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชุมนุมวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาไทย กิจกรรมด้านสังคมสงเคราะห์ เช่น การช่วยเหลือชุมชน การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยากและประสบภัยต่างๆ โครงการระหว่างมหาวิทยาลัย โครงการช่วยเหลือพิเศษต่างๆ

และ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 127-128) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามลักษณะของกิจกรรมไว้ 7 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมส่วนกลาง เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นศูนย์รวมของนิสิตนักศึกษาและยังเป็นฝ่ายควบคุมสนับสนุนกิจกรรมส่วนอื่นๆ อีกด้วย โดยทั่วๆ ไปกิจกรรมประเภทนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ซึ่งทำหน้าที่บริหารและฝ่ายสภานิสิตนักศึกษา ซึ่งทำหน้าที่นิติบัญญัติองค์กรกิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ องค์กรนิสิตนักศึกษา ศูนย์นิสิตนักศึกษา หรือ สโมสรนิสิตนักศึกษา

2. กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการ โดยการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ทางวิชาการในสาขาที่ตนกำลังศึกษาอยู่ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่ นักศึกษา

ลักษณะของกิจกรรม เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่ นักศึกษา ได้แก่ การจัดสัมมนา การจัดอภิปราย การจัดนิทรรศการหรือกิจกรรมด้านวิชาการ ผ่านทางชมรมต่างๆ เช่น ชมรมภาษาอังกฤษ ชมรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

3. กิจกรรมทางด้านกีฬา เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักศึกษาได้ออกกำลังกายระหว่าง นักศึกษาภายในสถาบันและนอกสถาบัน เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างนักศึกษา โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา ปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการ เล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและพละทานามัยและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ อภัย เสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษาและอาจารย์ อีกทั้งยังเป็นการช่วยผ่อนคลาย ความเครียด ทำให้เกิดอารมณ์แจ่มใสและจิตใจเบิกบาน นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนานักศึกษาในด้าน อารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจ โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือ และการเล่นกีฬาช่วยเผยแพร่ ชื่อเสียงของสถาบันให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปอีกด้วย

ลักษณะของกิจกรรม กีฬาที่ทบวงมหาวิทยาลัยใช้งบประมาณส่งเสริมกิจกรรม นักศึกษาสนับสนุนมี 2 ประเภท คือ

(1) กีฬานันทนาการ สนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์เพื่อให้นักศึกษาทั่วไปใช้เล่น กีฬาเพื่อนันทนาการ เรียนรู้ทักษะในการเล่นกีฬาตามความสนใจและสมัครใจในเวลาว่างเป็นการ ผ่อนคลายความตึงเครียด และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ

(2) การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้ให้การสนับสนุน งบประมาณสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายแก่นักศึกษาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่ง ประเทศไทย ซึ่งมีการจัดปีละ 1 ครั้ง โดยมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมและสมัครใจหมุนเวียนกันเป็น เจ้าภาพในแต่ละปี

4. กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ให้แก่ นิสิตนักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะการแสดง ศิลปะการพูด และดนตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ แลกเปลี่ยนและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมอันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ ปลูกฝังค่านิยม ความ ภาคภูมิใจและความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทยให้แก่ นักศึกษาและประชาชนทั่วไป

ลักษณะของกิจกรรม ศิลปวัฒนธรรมเป็นการจัดแสดง สาธิต จัดนิทรรศการหรือกิจกรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การละเล่นพื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและท้องถิ่นการจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันเข้าพรรษา ฯลฯ และกิจกรรมอื่นๆที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมประเพณีไทย

5. กิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือประสานงานระหว่างนักศึกษาและท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น อีกทั้งนักศึกษายังได้รับประสบการณ์ตรง อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคม ตลอดจนมีความสำนึกถึงความรับผิดชอบที่ดีต่อสังคมโดยเฉพาะชนบทเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวมในระหว่างนักศึกษาร่วมสถาบันและสถาบันต่างกัน เพื่อฝึกให้นักศึกษาเป็นผู้นำที่มีความสามารถและเป็นผู้ตามที่ดี โดยรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ รู้จักผ่อนปรนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอยู่มีเหตุผลด้วยความรอบคอบและอดทน ส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนในชนบทเห็นความสำคัญของการพัฒนารวมทั้งมีความคิดที่สร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นของตนเอง และมีความเสียสละเพื่อส่วนรวมนอกจากนี้ยังเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย และสถาบันในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

ลักษณะของกิจกรรม พัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์โดยทั่วไปเป็นโครงการด้านอาสาพัฒนาการบำเพ็ญประโยชน์ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกวิธี ทั้งนี้รวมถึงโครงการทั้งในขั้นตอนการสำรวจและขั้นตอนการดำเนินการ โดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติ ได้แก่

- (1) ด้านการศึกษา เช่น สร้าง ซ่อมแซมอาคารเรียนและพัฒนาโรงเรียน สร้างสนามกีฬา จัดทำและสาธิตการจัดทำอุปกรณ์การศึกษา สาธิตและให้ความรู้ การจัดห้องสมุด เป็นต้น
- (2) ด้านสาธารณูปการ เช่น สร้างศาลาอเนกประสงค์ ถึงเก็บน้ำฝนประปา หมู่บ้าน ขุดสระ ขุดบ่อน้ำ พัฒนาปรับปรุงหมู่บ้าน และสาธารณสมบัติอื่นๆ
- (3) ด้านคมนาคม เช่น การสร้างซ่อมแซมสะพาน ถนน งานวางท่อระบายน้ำ
- (4) ด้านการเกษตร เช่น การสร้างฝาย การจัดระบบการส่งน้ำทางการเกษตร การส่งเสริม เผยแพร่และสาธิตความรู้ทางการเกษตร สัตวแพทย์อาสา
- (5) ด้านสาธารณสุข เช่น การจัดชุดแพทย์เคลื่อนที่ ทันตแพทย์เคลื่อนที่ การให้บริการและคำแนะนำความรู้ ความอนามัย และสาธารณสุขทั่วไป
- (6) ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกป่า พัฒนาปรับปรุงอุทยานให้บริการความรู้ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกต้อง

6. กิจกรรมทางด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่จัดให้นักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาได้รับทราบแนวนโยบายและขอบข่ายของการส่งเสริมและดำเนินการจัดกิจกรรม รวมทั้งกฎระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยและสถาบัน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ ตลอดจนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เจตคติ และถ่ายทอดประสบการณ์การจัดกิจกรรมนักศึกษา นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้มีการร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหา อุปสรรค กำหนดแนวทางของการพัฒนาและวางแผนปฏิบัติกิจกรรมนักศึกษาด้วย

ลักษณะของกิจกรรม นักศึกษาสัมพันธ์เป็นการจัดอบรม ประชุม สัมมนาที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยผู้เข้าร่วมจะต้องประกอบด้วย นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา และการนี้หัวข้อเรื่องการอบรม ประชุม สัมมนา จะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา สำหรับตัวอย่างในการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การจัดกิจกรรมรับน้องใหม่เชิงสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ขอความร่วมมือจากสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 6 เครือข่ายทั่วประเทศ จัดการสัมมนาสรุปความคิดเห็นผู้นำนิสิตนักศึกษา ในส่วนสถาบันอุดมศึกษาเขตภาคกลาง ได้ร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมรับน้องใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาใหม่ เกิดความภาคภูมิใจในสถาบันเพื่อให้นักศึกษาใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของสถาบันส่งเสริมการสร้าง ความผูกพัน ความสามัคคี และเจตคติที่ดีต่อกันในกลุ่มนักศึกษาและให้นักศึกษาใหม่มีความพร้อมต่อการเรียนและพร้อมต่อการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย ได้อย่างเหมาะสม สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

7. กิจกรรมทางการเมือง เป็นกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออก ซึ่งอาจเป็นการคัดค้านหรือสนับสนุนต่อเหตุการณ์ต่างๆของสังคม

นอกจากนี้ มนตรี แยมกลีกร (2538: 6-7) ได้ให้แนวคิดในส่วนของการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตว่าควรเป็นรูปแบบของกิจกรรมประเภทต่างๆ ดังนี้

1. กิจกรรมองค์การนิสิต ได้แก่ สโมสร องค์การนิสิต สมาผู้แทนนิสิต ตุลาการนิสิต ชมรม ชุมนุม เพื่อฝึกให้นิสิตเรียนรู้การทำงานร่วมกันโดยอาศัยหลักการประชาธิปไตย การทำงานเป็นทีม รู้จักการทำงานอย่างเป็นระบบ มีการจัดบริหารงบประมาณ การติดตามผล การวางกฎ กติกาของกลุ่ม การกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อการดูแลความประพฤติของมวลนิสิต

2. กิจกรรมด้านวิชาการ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นิสิตได้มีโอกาสนำความรู้ในสาขาวิชาชีพที่ได้ศึกษาจากในห้องเรียนมาปรับประยุกต์ใช้ในสภาพของสังคมจริง อันเป็นการช่วยเสริมการเรียนตามหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่นการออกค่ายอาสาพัฒนา

3. กิจกรรมกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นิสิตดูกีฬาเป็น รู้จักการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ หรือได้มีโอกาสแสดงออกถึงความสามารถด้านกีฬาฝึกให้นิสิตมีบุคลิกภาพเป็นสุภาพชน มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ลักษณะของกิจกรรมออกมาในลักษณะของชมรมด้านกีฬาต่างๆ

4. กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บัณฑิตได้รับประสบการณ์ตรงได้เรียนรู้ถึงความงาม ความละเอียดอ่อนของศิลปะแขนงต่างๆ เรียนรู้วิถีชีวิตของคนในชาติที่แสดงออกถึงความ เป็นชาติให้เห็นคุณค่าความสำคัญของหลักศาสนา สามารถนำเอาหลักศาสนาไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ลักษณะกิจกรรมจะออกมาในรูปของ ชมรมด้านดนตรี-นาฏศิลป์ ชมรมด้านศาสนา ชมรมด้านวัฒนธรรมพื้นบ้าน วัฒนธรรมท้องถิ่นต่างๆ หรือชมรมที่มีชื่ออย่างอื่น แต่มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้บัณฑิตได้เรียนรู้ ได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของชาติ

5. กิจกรรมด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสมาชิกที่ดีใน สังคม ให้รู้จักบทบาทของการเป็นผู้นำ ผู้ตาม ฝึกจิตใจให้เป็นผู้เสียสละ ผู้ให้แก่สังคม ลักษณะของ กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมในรูปของชมรมค่ายอาสาพัฒนา ชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และชมรมที่มีชื่ออย่างอื่น แต่มีวัตถุประสงค์จะอาสาพัฒนาสังคม หรือช่วยเหลือบำเพ็ญ ประโยชน์ต่อสังคม

สรุปได้ว่า ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษา จัดขึ้นตามจุดมุ่งหมายของแต่ละ กิจกรรมและนโยบายของสถาบัน คือ กิจกรรมวิชาการเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งพัฒนา ศักยภาพและเสริมสร้างประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมที่ ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬาอีกทั้งยังเป็นการสร้างความสามัคคีในหมู่ นักศึกษาอีกด้วย กิจกรรมสังคมและบำเพ็ญประโยชน์เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และ สร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น กิจกรรมศิลปวัฒนธรรมเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริม เผยแพร่ แลกเปลี่ยนและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดี งามของชาติ กิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดี ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ และส่งเสริมให้มีการร่วมกันพิจารณาแก้ไข ปัญหาอุปสรรค กำหนดแนวทางของการพัฒนาและวางแผนปฏิบัติกิจกรรมนักศึกษาด้วย

แนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาในสถาบัน

ทบวงมหาวิทยาลัย (2545: 1) ได้กำหนดแนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

การส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการบำเพ็ญประโยชน์ อาสา พัฒนาชนบท ส่งเสริมให้นักศึกษาสนใจและฟื้นฟูตลอดจนเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็น เอกลักษณ์ ของชาติ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์อันก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสภาพ ที่แท้จริงของสังคมทั้งในเมืองและชนบท ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ อันดีงามระหว่างนักศึกษา ประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานต่างๆ พร้อมทั้งช่วยให้นักศึกษา ได้รู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่แท้จริงของสังคม ตลอดจนสำนึกถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม โดยเฉพาะเมื่อสำเร็จการศึกษา อีกทั้งเพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบ และรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม และเพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษาเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และมีความสามารถโดยรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

ดั่งที่ วิลลามา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 70) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรยึดหลักดังนี้ การจัดกิจกรรมควรเป็นไปเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาทุกด้าน ทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนส่งเสริมค่านิยมที่ดีของนักศึกษา พร้อมทั้งนักศึกษา ควรได้รับการแนะนำในการเข้าร่วมกิจกรรมให้เหมาะสมกับความถนัดของตน และเวลาที่จัดกิจกรรม ควรใช้นอกเวลาเรียน อีกทั้งโครงการกิจกรรมทุกโครงการต้องมีการสร้างเสริม โดยอาศัยพื้นฐาน จากความต้องการของนักศึกษาและสถาบันเป็นหลัก ซึ่งกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นควรจะได้รับความคิดเห็น ขอบร้อมกันระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา การดำเนินกิจกรรมใดๆต้องไม่ขัดกับระเบียบ ข้อบังคับของสถาบันและกฎหมายบ้านเมือง

ส่วน มิเชิลตัน (ณิชาพัชร วรศุวรรณ. 2553: 21; อ้างอิงจาก Middleton.1961: 297) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ควรยึดหลักดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกของสถาบัน
2. การให้นักศึกษามีส่วนร่วมและเข้าร่วมในกิจกรรมใดๆ ให้เป็นไปตามหลัก ประชาธิปไตย
3. กิจกรรมนักศึกษาควรส่งเสริมนักศึกษาในด้านการปรับตัว
4. โครงการกิจกรรมทุกโครงการต้องเป็นกิจกรรมสร้างเสริม โดยอาศัยพื้นฐาน จากความต้องการของนักศึกษาและสถาบันเป็นหลัก
5. กิจกรรมต่างๆควรได้รับการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติ เหมาะสม และอาจารย์ที่ปรึกษาควรเป็นผู้แนะนำที่ดี
6. ค่าใช้จ่ายในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาควรให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
7. นักศึกษาและบุคลากรที่ทำงานผูกพันกับกิจกรรมนักศึกษาต้องเป็นผู้มีความ กระตือรือร้น
8. ผู้บริหารสถาบันควรอำนาจยับยั้งได้ แต่ไม่ควรใช้อำนาจนั้นบ่อย
9. งานของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาควรยึดเป็นส่วนหนึ่งของงานครู
10. เวลาที่จัดกิจกรรมควรใช้นอกเวลาเรียน
11. สถาบันการศึกษาและแหล่งชุมชนจะต้องทราบเกี่ยวกับโครงการของกิจกรรม ต่างๆ
12. ต้องถือว่างานกิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญเท่าๆ กับงานด้านอื่นๆ ของ สถาบัน
13. กิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นควรมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมทางวิชาการ
14. นักศึกษาควรได้รับการแนะนำให้เข้าร่วมกิจกรรมที่เหมาะสมกับความถนัด ของตนเอง
15. การจัดกิจกรรมนักศึกษาควรให้นักศึกษาทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนั้น
16. กิจกรรมนักศึกษาควรส่งเสริมค่านิยมที่ดี

วรเดช จันทรศร (2545: 6-7) ได้กล่าวถึง แนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ไว้ดังนี้พัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีคุณภาพและศักยภาพในการพัฒนาและแข่งขันในสังคมโลก ด้วยการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาให้หลากหลายและน่าสนใจ ปฏิบัติคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารทางภาษาและเทคโนโลยีสร้างแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณธรรม พร้อมทั้งปรับปรุงระบบบริหารจัดการสนับสนุนปัจจัยที่สร้างความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจของนักศึกษา และสร้างสรรค์ความรู้ ปรับปรุงหลักสูตรที่เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง บูรณาการหลักสูตรการเรียนการสอนกับกิจกรรมนักศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2548: 15) ได้กล่าวถึง แนวทางในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ดังนี้

1. รูปแบบวิธีการดำเนินกิจกรรมจะต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และความต้องการของสังคม
2. ให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝน มีประสบการณ์ตรงในสถานประกอบการ โดยความร่วมมือของภาคเอกชนและอุตสาหกรรมอย่างใกล้ชิด
3. มุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษาให้รู้จักประกอบอาชีพอิสระ สร้างรายได้ สร้างวิถียุทธศาสตร์ “สร้างคน สร้างงาน สร้างรายได้ สร้างชาติ”
4. มุ่งเน้นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดศีลธรรม จริยธรรม จิตสำนึกที่เสียสละต่อส่วนรวม รวมถึงการประหยัด อดออม และนิยมไทย
5. วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่นจะต้องได้รับการเอาใจใส่ และร่วมกันทำนุบำรุงรักษาไว้คู่ชาติตลอดไป
6. สนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาที่นำไปสู่การกุศลของชาติทั้งวิกฤติทางสังคม (วิกฤติทางศีลธรรม) วิกฤติเศรษฐกิจและวิกฤติทางการเมือง

ดังที่ หวัน วงศ์แก่นท้าว (2548: 27) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่ากิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างมาก ปัจจุบันจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเน้นการพัฒนาทั้งด้านแนวความคิด เจตคติ ทักษะ ทักษะการสื่อสาร ร่างกายและจิตใจ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ เพื่อจะสร้างและหล่อหลอมให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ คือเป็นคนดีและคนเก่งสามารถออกไปใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเตรียมพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมศึกษานั้น เป็นองค์ประกอบที่สำคัญโดยเฉพาะการพัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมในทุกด้าน และเป็นแนวทางการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ นอกจากนี้จะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาที่หล่อหลอมให้นักศึกษาเป็นคนดีและคนเก่งสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

ตัวแปรที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

1. เพศ

เพศ เป็นตัวแปรที่ส่งผลให้นักศึกษามีความแตกต่างกันโดยพื้นฐานทางกายภาพและสภาวะทางอารมณ์ จึงอาจส่งผลต่อการเข้าถึงประโยชน์ที่แท้จริงของกิจกรรมที่เข้าร่วมได้แตกต่างกัน เช่น ณิชพัชร์ วงศ์สุวรรณ (2553: 57) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาคหุญมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ยกเว้นด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์นอกจากนี้ นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ธาริณี สุขจิตต์ (2544: 65-66) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกิจกรรมการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตหญิงและชายที่เป็นกรรมการบริหารชมรม มีความคิดเห็นต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านโดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนงานวิจัยของ สหสวรรค์ ผลอรอด (2551: 80-81) ได้ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ พัชรา บุญมาน่า (2551: 84) ได้ทำการวิจัยในเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาคหุญ มีความคิดเห็นต่อการกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ กฤตยากรณ์ เจริญทรัพย์ (2547: 53-54) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

2. ชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปี เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ นิสิตนักศึกษาอาจได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างกันเมื่อเวลาผ่านไป ชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันอาจมีอิทธิพลต่อความรู้สึกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรซึ่งมีผู้ศึกษาไว้ ดังที่ อภิรดี เสนาะศัพท์ (2555: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยในเรื่องการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของ นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ ณิชพัชร์ วงศ์สุวรรณ (2553:56) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกัน โดยในด้าน ศิลปวัฒนธรรมและด้าน

นักศึกษาสัมพันธ์นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนงานวิจัยของ นพคุณ สุตประเสริฐ (2552:62) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี พบว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีความเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านการจัดดำเนินงานกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ สหสวรรค์ ผลอรรถ (2551: 65) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่านักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. สถานภาพ

สถานภาพ เป็นตัวแปรที่ส่งผลให้นักศึกษามีความแตกต่างกันโดยพื้นฐานทางการเข้าร่วมกิจกรรม จึงอาจส่งผลต่อการเข้าถึงประโยชน์ที่แท้จริงของกิจกรรมที่เข้าร่วมได้แตกต่างกัน ดังที่งานวิจัยของ พัชรา บุญนำมา (2551: 74) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา ที่มีต่อกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่าผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษา ที่มีสถานภาพต่างกัน มีความเห็นต่อกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างจากผู้บริหาร และอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ ธานี สุขจิตต์ (2544: 63-64) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรม ต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ตำแหน่งประธาน และรองประธานมีความเห็นต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แตกต่าง ด้านประสบการณ์การทำงาน ด้านการได้รับหลักการศึกษาจากการดำเนินกิจกรรมนิสิต โดยรวมแตกต่างจากกรรมการบริหารชมรมและตำแหน่งอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ สาริต ปรัชญาอริยะกุล (2553: 64-65) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พบว่าในภาพรวมระดับตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในชุดปัจจุบันของผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ประกอบด้วยคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา กรรมการนักศึกษาประจำคณะ กรรมการกลุ่ม/ชมรมที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุศักดิ์ ตั้งปณิธานวัฒน์ และคณะ (2550: 75) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้นำกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า องค์การบริหารองค์การนักศึกษา สภานักศึกษา สโมสรนักศึกษา คณะ ชมรมนักศึกษา และพรรคนักศึกษา มีปัญหาในการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. กลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา เป็นลักษณะการเรียนรู้เฉพาะของแต่ละคณะที่จัดเข้ามาไว้ในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สหสวรรษ ผลอรรถ (2551: 69) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่านักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านและโดยรวมแตกต่างกัน สอดคล้องกับพัชรา บุญมาน่า (2551: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยในเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่านักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ กนกวรรณ กลิ่งกลม (2555: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยในเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดกิจกรรมของฝ่ายกิจการนักศึกษาโรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์ พบว่านักศึกษาที่สาขาวิชาต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านภาวะผู้นำ ด้านนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมของฝ่ายกิจการนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นหลายด้าน พบว่าด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านภาวะผู้นำ ด้านนันทนาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนงานวิจัยของ สมหวัง ชัยเจริญคุณาภรณ์ (2549: 73) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี พบว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน และงานวิจัยของ เนาวรัตน์ กังเม่ง (2543: 67) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกันมีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนิสิตไม่แตกต่างกันอาจเป็นเพราะว่าลักษณะของกิจกรรมที่จัดไม่ได้เน้นสำหรับสาขาวิชาใดโดยเฉพาะแต่เป็นการจัดสำหรับนิสิตโดยทั่วไป

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังเช่นงานวิจัยของ สหสวรรษ ผลอรรถ (2551: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยในเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเกือบทุกด้านแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติยกเว้นด้านกีฬาที่ไม่พบความแตกต่างสอดคล้องกับ อภิรดี เสนาะศัพท์ (2555: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยในเรื่องการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่านิสิตภาควิชาเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ อัมพา ซองทุมมินทร์ (2542: 90) ทำการศึกษาเรื่องเจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏอุดรธานี พบว่าเกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี มีความมั่นใจในตนเองที่จะสามารถเรียนได้ดีโดยทำกิจกรรมไปพร้อมกันด้วย สอดคล้องกับ ยุพิน จงเจริญทรัพย์ (2546: 91) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษม พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาต่างกันโดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาต่างกับนักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ ส่วนงานวิจัยของ วุฒิชัย ฤกษ์เมธ (2546 : 72) ได้ศึกษาทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับ ผลการวิจัยพบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับไม่แตกต่างกัน

ประวัติความเป็นมาและนโยบายด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ประวัติความเป็นมา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ให้บริการการศึกษาและผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าให้กับสังคมไทยเป็นระยะเวลายาวนาน นับย้อนจากการสถาปนาในนาม “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 เป็นวันที่พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้ถูกประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีให้การศึกษาทางด้านอาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรีระดับปริญญาตรีและประกาศนียบัตรชั้นสูง จนกระทั่งในปี พ.ศ.2531 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อใหม่ว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” ในวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2531 สืบเนื่องจากแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสู่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการโดยอิสระและมีความคล่องตัว ในการบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบันศึกษา ดังนั้น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจึงได้ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับเดิมและยกฐานะเป็นพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมีการรวมกลุ่มวิทยาเขตจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 9 แห่ง ได้แก่

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีนักศึกษารวมจำนวนทั้งสิ้น 11,573 คน ประกอบด้วย 8 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยนานาชาติ

2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

นโยบายด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ถือว่ากิจกรรมนักศึกษาที่มีความสำคัญในการพัฒนาและเสริมสร้างนักศึกษาให้มีความสมบูรณ์พร้อมและเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยมีจุดเน้นพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เพื่อนำไปสู่การประกอบสัมมาอาชีพในอนาคต โดยมีนักศึกษาเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมในความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยมีกองพัฒนานักศึกษาเป็นผู้ประสานงาน (ในส่วนของที่เกี่ยวข้อง) ให้อยู่ในกรอบของวัตถุประสงค์ที่มุ่งพัฒนานักศึกษาด้านต่าง ๆ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. 2552: 10-11)

1. ส่งเสริมและพัฒนาด้านวิชาการ

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ทำหน้าที่กำกับดูแลระบบคุณภาพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ รวมทั้งการจัดระบบประกันคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลที่ได้ระบุไว้ และให้บริการแก่สังคม ฝึกอบรมแก่นักศึกษา คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลและบุคลากรภายนอกทั่วไปทั้งภาครัฐและเอกชน โดยส่งเสริมเพื่อมุ่งเน้นการปลูกฝังทักษะทางด้านความรู้ ความสามารถ ตลอดจนความชำนาญทางวิชาการ ซึ่งทักษะเหล่านี้ได้จากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางด้านวิชาการต่างๆ และปลูกฝังให้นักศึกษาได้ใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะทางวิชาการของตนเองให้เกิดประโยชน์ เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในกานทำวิจัยที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการพัฒนาสังคมต่อไป

2. ส่งเสริมและพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม

ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย ทำนุบำรุงศาสนาและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะศาสนาที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของสังคมมนุษย์โดยเฉพาะ “พระพุทธศาสนา” มีสาเหตุปัจจัยต่อพฤติกรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยเสมอมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้มีการรับช่วงสืบสานต่อเนื่องมาอย่างไม่ขาดสาย จนเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้ก่อตั้งศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เพื่อรวบรวม ค้นคว้าวัฒนธรรมที่มีมาแต่ดั้งเดิม โดยกำหนดเป้าหมายไว้ ดังนี้ อนุรักษ์ พัฒนา ประยุกต์ ศึกษาค้นคว้า วิจัย และเผยแพร่

3. ส่งเสริมและพัฒนาสังคมและด้านบำเพ็ญประโยชน์

สนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมไทยในถิ่นทุรกันดารที่ขาดโอกาส เพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ และเสียสละเพื่อส่วนรวม ได้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่อยู่ในที่ห่างไกลความเจริญ ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวก ขาดโอกาสในการศึกษา ฯลฯ และเป็นการประสานความเข้าใจอันดีระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพกับชุมชนที่นักศึกษาเข้าไปอาสาพัฒนา สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การสร้างห้องสมุด อาคารเรียน หรือสนามเด็กเล่นพร้อมอุปกรณ์ ตลอดจนปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารครุภัณฑ์ต่างๆ ให้แก่โรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร หรือโรงเรียนในชนบท สร้างโอกาสให้แก่ชุมชนนั้นได้มีสิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควร

4. ส่งเสริมและพัฒนาด้านกีฬา

มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มมหาวิทยาลัยและสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้เกิดทักษะความรู้ทางกีฬา ปลูกฝังการมีน้ำใจ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย การเล่นกีฬาช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม อีกทั้งยังช่วยลดความตึงเครียดที่สำคัญคือ การเล่นกีฬานั้นเป็นเรื่องของสุขภาพพลานามัย พร้อมทั้งเสริมสร้างทักษะกีฬาในระดับประเทศ และระดับสากล

5. ส่งเสริมและพัฒนาด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านอื่นๆ

การดำเนินงานของคณะกรรมการองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัย และสภานักศึกษามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามนโยบายและระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ประสานงานในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ประสานงานในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ขององค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ สภานักศึกษามหาวิทยาลัยและชมรมต่างๆ

6. ส่งเสริมและพัฒนาด้านอื่นๆ

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่ากิจกรรมนักศึกษา ที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษา นอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้น โดยทั่วไปประกอบด้วย กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมพัฒนาสังคม และบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้หากนักศึกษาทุกคนได้เข้าร่วมอย่างเต็มที่ จะทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเองทุกๆ ด้าน ดังนั้นการจัดดำเนินกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ ดังกล่าว จะต้องจัดให้มีคุณภาพและให้นักศึกษามองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างครบถ้วน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในครั้งนี้มีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้ คือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า ปีการศึกษา 2557 จำนวนทั้งสิ้น 11,573 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า ปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้จากการสุ่มหลายขั้นตอน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) เป็นไปตามสูตรการคำนวณของยามานะ (Yamane, 1976: 886) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($\alpha = .05$) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 467 คน จากนั้นผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในกรณีกลุ่มตัวอย่างถ้ามีน้อยกว่า 10 คน ผู้วิจัยได้ปรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มีจำนวนตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป เพื่อความเหมาะสมต่อกระบวนการทางสถิติและการทดสอบสมมติฐาน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

คณะวิชา	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	146	11	136	11	197	12	308	13	787	47
วิศวกรรมศาสตร์	541	18	413	14	396	13	518	17	1868	62
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	404	14	286	10	329	11	358	12	1377	47
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	723	24	604	20	522	18	416	14	2265	76

ตาราง 1 (ต่อ)

คณะวิชา	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	157	12	77	10	39	10	58	10	331	42
ศิลปศาสตร์	481	16	432	15	456	15	334	11	1703	57
บริหารธุรกิจ	906	30	834	28	507	17	560	19	2807	94
วิทยาลัยนานาชาติ	173	12	60	10	100	10	102	10	435	42
รวม	3531	137	2842	118	2546	106	2654	106	11573	467

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาของในสถาบันต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบข่ายที่เกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

2. ศึกษาหลักการและวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวทางคิดของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) (Likert, 1967: 90-95)

3. นำข้อมูลจากข้อ 1 และข้อ 2 เป็นรูปแบบการสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ และในตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้านเป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างเสรี ได้ข้อคำถามรวม จำนวน 41 ข้อ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา แก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถามตามที่ คณะกรรมการควบคุมปริญญาโท แล้วนำแบบสอบถามไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบการใช้ภาษาและความครอบคลุมด้านเนื้อหาเพื่อหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) จากนั้นนำผลที่ได้จากการพิจารณาข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยการหาค่า IOC (Item-Objective Congruency Index)

5. นำแบบสอบถามที่ แก้ไขปรับปรุงสมบูรณ์ แล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 50 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์มาหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้การทดสอบที (t-test) (Ferguson. 1981: 178) ได้ข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 41 ข้อ (ภาคผนวก ก) โดยการหาค่าร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เลือกค่าที่ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปไว้เป็นข้อคำถามในการวิจัย (Ferguson. 1981: 180)

6. นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.964 (ภาคผนวก ข)

7. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี สถานภาพ คณะวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ 41 ข้อ

ด้านส่งเสริมวิชาการ	8	ข้อ
ด้านศิลปวัฒนธรรม	9	ข้อ
ด้านกีฬา	8	ข้อ
ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	8	ข้อ
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	8	ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะในกิจกรรม ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนของแบบสอบถาม ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมาก
คะแนน 3	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยในการวัดความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาดังกล่าวอยู่ในระดับมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.50	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาดังกล่าวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างจาก ทั้ง 8 คณะวิชา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปดำเนินการแจกกลุ่มตัวอย่างและรับคืนด้วยตนเอง โดยแจกไป 467 ฉบับ และได้กลับคืนมาด้วยความสมบูรณ์ทั้ง 467 ฉบับ คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์
3. นำแบบสอบถามที่ได้กลับมามาตรวจสอบความสมบูรณ์และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่และหาร้อยละ
2. ศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ ใช้การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ส่วนตัวแปรระดับชั้นปี สถานภาพ คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Method) (Ferguson. 1981: 190–380)

4. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด นำมาพิจารณารวบรวมข้อความความคิดเห็นเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายและนำไปประกอบการอภิปรายผลวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

- 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
- 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
- 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
- 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อใช้การทดสอบที (t-test) (Ferguson. 1981: 180)

2.2 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1990: 169)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มใช้การทดสอบที (t-test for Independent sample) (Ferguson. 1981: 178)

3.2 ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe's method) (Ferguson. 1981: 190–380)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้แก่ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อให้แปลความหมายเป็นที่เข้าใจกัน ผู้วิจัยนำเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายการวิเคราะห์และผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	ผลโดยรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ผลรวมกำลังสองเฉลี่ย (Mean of Squares)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็นของค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สถานภาพคณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละ (percentage)

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ 5 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา สถานภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวิเคราะห์การทดสอบค่าที (t test แบบ independent) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)) และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe')

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่าง ๆ จากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และเสนอผลในรูปของการสรุปและอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามจำนวน 467 คน และได้รับกลับคืน 467 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	240	51.40
หญิง	227	48.60
รวม	467	100.00
2. ชั้นปีที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	137	29.30
ชั้นปีที่ 2	118	25.30
ชั้นปีที่ 3	106	22.70
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	106	22.70
รวม	467	100.00
3. สถานภาพ		
สมาชิกชมรม	328	70.20
คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา	70	15.00
คณะกรรมการองค์การนักศึกษา	36	7.70
คณะกรรมการสภานักศึกษา	33	7.10
รวม	467	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปรต้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. สาขาวิชา		
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	47	10.10
คณะวิศวกรรมศาสตร์	62	13.30
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	47	10.10
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	76	16.30
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	42	9.00
คณะศิลปศาสตร์	57	12.10
คณะบริหารธุรกิจ	94	20.10
วิทยาลัยนานาชาติ	42	9.00
รวม	467	100.00
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
คะแนนเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	196	42.00
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.25-2.99	198	42.40
คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.25	73	15.60
รวม	467	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 467 คน เป็นเพศชาย (ร้อยละ 51.40) และเพศหญิง (ร้อยละ 48.60) โดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มากที่สุด (ร้อยละ 29.30) รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 25.30) เป็นนักศึกษาของคณะบริหารธุรกิจมากที่สุด (ร้อยละ 20.10) รองลงมาคือ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 16.30) และคณะวิศวกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 13.30) นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นสมาชิกชมรม (ร้อยละ 70.20) เป็นคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา (ร้อยละ 15.00) เป็นคณะกรรมการองค์การนักศึกษา (ร้อยละ 7.70) สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.25–2.99 (ร้อยละ 42.40) รองลงมาคือ คะแนนเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป (ร้อยละ 42.00)

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ 5 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมและเป็นรายด้าน โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังแสดงในตาราง 3-13

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษา (n=467)		ระดับ ความคิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านวิชาการ	3.83	0.69	มาก
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.82	0.62	มาก
3. ด้านกีฬา	3.84	0.65	มาก
4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	3.73	0.75	มาก
5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.89	0.64	มาก
รวม	3.82	0.57	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม ($\bar{x} = 3.82$, S.D.=0.57) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D.=0.64) ด้านกีฬา นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D.=0.65) ด้านส่งเสริมวิชาการ นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$, S.D.=0.69) ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก เช่นเดียวกัน ($\bar{x} = 3.73$, S.D.=0.75)

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านส่งเสริมวิชาการ เป็นรายข้อ

ข้อที่	ด้านส่งเสริมวิชาการ	นักศึกษา (n = 467)		ระดับ ความคิดเห็น
		$\bar{x}$	S.D.	
1	ส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ทางวิชาการ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์	3.84	0.77	มาก
2	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะทาง วิชาการ	3.80	0.79	มาก
3	ส่งเสริมให้นักศึกษามีประสบการณ์ตรงจาก การศึกษาในชั้นเรียน	3.80	0.89	มาก
4	เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความรู้ ความสามารถของตนเองตามความถนัด	3.85	0.88	มาก
5	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น	3.93	0.83	มาก
6	ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการคิด วิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง	3.79	0.87	มาก
7	เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการให้แก่นักศึกษา	3.80	0.88	มาก
8	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ ทางด้านวิชาการ	3.79	0.89	มาก
	รวม	3.83	0.69	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการ โดยรวมและเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านศิลปวัฒนธรรม
 เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ด้านศิลปวัฒนธรรม	นักศึกษา (n = 467)		ระดับ ความคิดเห็น
		$\bar{x}$	S.D.	
1	ส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ด้าน ศิลปวัฒนธรรม	3.86	0.77	มาก
2	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อทำนุบำรุงและ เผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ	3.76	0.79	มาก
3	ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	3.79	0.81	มาก
4	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะใน ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.83	0.81	มาก
5	ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสสัมผัสกับ ศิลปวัฒนธรรมด้วยการลงมือปฏิบัติจริง	3.87	0.82	มาก
6	ส่งเสริมให้นักศึกษารู้คุณค่าของ ศิลปวัฒนธรรมไทย	3.86	0.80	มาก
7	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เห็นความสำคัญของ ศิลปวัฒนธรรมไทย	3.84	0.81	มาก
8	ส่งเสริมให้นักศึกษามีค่านิยมที่ถูกต้อง	3.76	0.83	มาก
9	ช่วยให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจและ ซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทย	3.83	0.85	มาก
รวม		3.82	0.62	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความคิดเห็น
 ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม โดยรวมและเป็นรายชื่อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกีฬา เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ด้านกีฬา	นักศึกษา (n = 467)		ระดับ ความคิดเห็น
		$\bar{x}$	S.D.	
1	ช่วยผ่อนคลายความเครียดของนักศึกษา	3.88	0.80	มาก
2	ช่วยให้นักศึกษามีมนุษยสัมพันธ์และได้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.94	0.78	มาก
3	ปลูกฝังความมีระเบียบวินัย เคารพกฎ กติกา	3.87	0.84	มาก
4	ปลูกฝังให้นักศึกษาเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ	3.80	0.86	มาก
5	เสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษาและ อาจารย์	3.75	0.91	มาก
6	ส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย	3.84	0.83	มาก
7	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดง ความสามารถทางด้านกีฬาอย่างเต็ม ความสามารถ	3.82	0.88	มาก
8	ปลูกฝังให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเล่น กีฬาและการออกกำลังกาย	3.85	0.87	มาก
	รวม	3.84	0.65	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความคิดเห็น
ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกีฬา โดยรวมและเป็นรายชื่อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านนักศึกษาสัมพันธ์
เป็นรายข้อ

ข้อที่	ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	นักศึกษา (n = 467)		ระดับ ความคิดเห็น
		$\bar{x}$	S.D.	
1	ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจแนวทางในการ ดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	3.77	0.90	มาก
2	ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความสามัคคีในหมู่ คณะ	3.72	0.89	มาก
3	ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความผูกพันที่ดีต่อ มหาวิทยาลัย	3.70	0.91	มาก
4	ส่งเสริมให้นักศึกษารักและภาคภูมิใจในการ เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ	3.73	0.94	มาก
5	ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรักความผูกพัน อันดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง	3.69	0.95	มาก
6	ส่งเสริมให้นักศึกษามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้อื่น	3.73	0.90	มาก
7	ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรักความเข้าใจ ในกลุ่มเพื่อน	3.78	0.90	มาก
8	ส่งเสริมให้นักศึกษามีการร่วมกันพิจารณา แก้ไขปัญหา อุปสรรค	3.75	0.95	มาก
รวม		3.73	0.75	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความ
คิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ โดยรวมและเป็นรายข้อทุกข้ออยู่
ในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์
เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ด้านบำเพ็ญประโยชน์	นักศึกษา (n = 467)		ระดับ ความคิดเห็น
		$\bar{x}$	S.D.	
1	ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจแนวทางในการ ดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	3.95	0.81	มาก
2	ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความสามัคคีในหมู่ คณะ	3.87	0.74	มาก
3	ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความผูกพันที่ดีต่อ มหาวิทยาลัย	3.90	0.78	มาก
4	ส่งเสริมให้นักศึกษารักและภาคภูมิใจในการ เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ	3.86	0.80	มาก
5	ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรักความ ผูกพันอันดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง	3.93	0.83	มาก
6	ส่งเสริมให้นักศึกษามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้อื่น	3.88	0.82	มาก
7	ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรักความ เข้าใจในกลุ่มเพื่อน	3.84	0.86	มาก
8	ส่งเสริมให้นักศึกษามีการร่วมกันพิจารณา แก้ไขปัญหา อุปสรรค	3.90	0.85	มาก
รวม		3.90	0.64	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความ
คิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมและเป็นรายชื่อทุกข้ออยู่
ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน
จำแนกตามเพศ

การเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษา	เพศชาย (n = 240)		ระดับ ความ คิดเห็น	เพศหญิง (n =227)		ระดับ ความ คิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
	1. ด้านส่งเสริมวิชาการ	3.82		0.69	มาก	
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.82	0.63	มาก	3.82	0.61	มาก
3. ด้านกีฬา	3.86	0.69	มาก	3.82	0.60	มาก
4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	3.77	0.74	มาก	3.70	0.77	มาก
5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.91	0.65	มาก	3.87	0.62	มาก
รวม	3.84	0.58	มาก	3.81	0.55	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 กรุงเทพฯ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับชั้นปี											
	ชั้นปีที่ 1 (n=137)		ระดับ ความ คิดเห็น	ชั้นปีที่ 2 (n=118)		ระดับ ความ คิดเห็น	ชั้นปีที่ 3 (n=106)		ระดับ ความ คิดเห็น	ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า (n=106)		ระดับ ความ คิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านส่งเสริมวิชาการ	3.81	0.66	มาก	3.81	0.66	มาก	3.83	0.66	มาก	3.85	0.80	มาก
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.78	0.63	มาก	3.82	0.61	มาก	3.71	0.60	มาก	3.99	0.61	มาก
3. ด้านกีฬา	3.82	0.65	มาก	3.82	0.68	มาก	3.75	0.66	มาก	4.00	0.58	มาก
4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	3.72	0.75	มาก	3.73	0.76	มาก	3.66	0.75	มาก	3.83	0.75	มาก
5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.86	0.61	มาก	3.87	0.67	มาก	3.79	0.68	มาก	4.06	0.58	มาก
รวม	3.80	0.57	มาก	3.81	0.58	มาก	3.75	0.56	มาก	3.95	0.55	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 กรุงเทพฯ โดยรวมและเป็นรายด้านจำแนกตามสถานภาพ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	สถานภาพ											
	สมาชิกชมรม (n=328)		ระดับ ความ คิดเห็น	คณะกรรมการ สโมสรนักศึกษา (n=70)		ระดับ ความ คิดเห็น	คณะกรรมการ องค์การนักศึกษา (n=36)		ระดับ ความ คิดเห็น	คณะกรรมการ สภานักศึกษา (n=33)		ระดับ ความ คิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านส่งเสริมวิชาการ	3.86	0.67	มาก	3.87	0.71	มาก	3.57	0.85	มาก	3.70	0.62	มาก
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.81	0.62	มาก	3.94	0.58	มาก	3.72	0.67	มาก	3.84	0.66	มาก
3. ด้านกีฬา	3.84	0.65	มาก	3.98	0.55	มาก	3.67	0.70	มาก	3.80	0.71	มาก
4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	3.75	0.77	มาก	3.76	0.66	มาก	3.50	0.75	ปานกลาง	3.76	0.78	มาก
5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.87	0.63	มาก	4.02	0.56	มาก	3.84	0.81	มาก	3.84	0.63	มาก
รวม	3.82	0.58	มาก	3.92	0.49	มาก	3.66	0.63	มาก	3.79	0.53	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษาทุกสถานภาพ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพเป็น สมาชิกชมรม คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา และคณะกรรมการสภานักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นนักศึกษามีสถานภาพเป็นคณะกรรมการองค์การนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านนักศึกษาสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 กรุงเทพฯ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะวิชา

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	คณะวิชา											
	ครุศาสตร์ อุตสาหกรรม (n=47)			วิศวกรรม ศาสตร์ (n=62)			วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี (n=47)			เทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ (n=76)		
			ระดับ ความ คิดเห็น			ระดับ ความ คิดเห็น			ระดับ ความ คิดเห็น			ระดับ ความ คิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านส่งเสริมวิชาการ	3.90	0.70	มาก			มาก	3.46	0.67	ปานกลาง	4.03	0.60	มาก
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.72	0.62	มาก	3.85	0.82	มาก	3.65	0.62	มาก	4.03	0.59	มาก
3. ด้านกีฬา	3.77	0.64	มาก	3.99	0.59	มาก	3.70	0.63	มาก	3.98	0.66	มาก
4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	3.59	0.83	มาก	3.96	0.66	มาก	3.31	0.87	ปานกลาง	4.02	0.65	มาก
5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.74	0.61	มาก	3.89	0.73	มาก	3.71	0.58	มาก	4.14	0.68	มาก
รวม	3.74	0.60	มาก	4.07	0.65	มาก	3.57	0.52	มาก	4.04	0.57	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	คณะวิชา													
	อุตสาหกรรมสิ่งทอ		ระดับ		ศิลปศาสตร์		ระดับ		บริหารธุรกิจ		ระดับ		วิทยาลัย	
	(n=42)		ความ	(n=57)		ความ	(n=94)		ความ	(n=42)		ความ	ระดับ	
	$\bar{x}$	S.D.	คิดเห็น	$\bar{x}$	S.D.	คิดเห็น	$\bar{x}$	S.D.	คิดเห็น	$\bar{x}$	S.D.	คิดเห็น	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านส่งเสริมวิชาการ	3.82	0.75	มาก	3.72	0.66	มาก	3.98	0.55	มาก	3.55	0.72	มาก		
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.82	0.66	มาก	3.64	0.60	มาก	3.88	0.59	มาก	3.61	0.61	มาก		
3. ด้านกีฬา	3.75	0.71	มาก	3.72	0.59	มาก	3.92	0.64	มาก	3.75	0.62	มาก		
4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	3.68	0.67	มาก	3.60	0.70	มาก	3.90	0.67	มาก	3.48	0.76	ปานกลาง		
5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.86	0.68	มาก	3.76	0.56	มาก	3.90	0.59	มาก	3.73	0.63	มาก		
รวม	3.79	0.61	มาก	3.69	0.49	มาก	3.92	0.52	มาก	3.62	0.53	มาก		

จากตาราง 12 แสดงว่านักศึกษาทุกคณะวิชา มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาทุกคณะวิชา มีความคิดเห็นทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นนักศึกษาคณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการและด้านนักศึกษาสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 กรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนระดับสูง (n=196)			ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนระดับปานกลาง (n=198)			ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนระดับต่ำ (n=73)		
			ระดับ ความคิดเห็น			ระดับ ความคิดเห็น			ระดับ ความคิดเห็น
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านส่งเสริมวิชาการ	3.83	0.68	มาก	3.80	0.71	มาก	3.88	0.68	มาก
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.81	0.64	มาก	3.83	0.62	มาก	3.83	0.57	มาก
3. ด้านกีฬา	3.80	0.68	มาก	3.92	0.63	มาก	3.75	0.62	มาก
4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	3.69	0.76	มาก	3.81	0.72	มาก	3.65	0.83	มาก
5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.87	0.68	มาก	3.90	0.61	มาก	3.93	0.62	มาก
รวม	3.80	0.58	มาก	3.85	0.55	มาก	3.81	0.58	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ มีความเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำแนกตามเพศ โดยการวิเคราะห์การทดสอบค่าที (t test แบบ independent) และระดับชั้นปี คณะวิชา สถานภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)) และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 14-25

ตาราง 14 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

การเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษา	เพศ				t	p
	ชาย (n=240)		หญิง (n=227)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านส่งเสริมวิชาการ	3.82	0.69	3.83	0.69	0.15	0.88
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.82	0.63	3.82	0.61	0.10	0.92
3. ด้านกีฬา	3.86	0.69	3.82	0.60	0.60	0.55
4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	3.77	0.74	3.70	0.77	1.04	0.30
5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.91	0.65	3.87	0.62	0.66	0.51
รวม	3.84	0.58	3.81	0.55	0.49	0.62

จากตาราง 14 แสดงว่า นักศึกษาชายและหญิงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df.	MS	F	p
1.ด้านส่งเสริมวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	0.11	3	0.04	0.08	0.97
	ภายในกลุ่ม	223.44	463	0.48		
	รวม	223.55	466			
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	4.72	3	1.57	4.18	0.01
	ภายในกลุ่ม	174.45	463	0.38		
	รวม	179.18	466			
3. ด้านกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	3.52	3	1.17	2.82	0.04
	ภายในกลุ่ม	192.98	463	0.42		
	รวม	196.50	466			
4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	1.65	3	0.55	0.96	0.41
	ภายในกลุ่ม	263.81	463	0.57		
	รวม	265.46	466			
5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	4.19	3	1.40	3.49	0.02
	ภายในกลุ่ม	185.71	463	0.40		
	รวม	189.90	466			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.36	3	0.79	2.45	0.06
	ภายในกลุ่ม	148.12	463	0.32		
	รวม	150.48	466			

จากตาราง 15 แสดงว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา และด้านบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 16-18

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านศิลปวัฒนธรรม จำแนก
 ตามระดับ ชั้นปี เป็นรายคู่

ระดับชั้นปี	$\bar{x}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า
		3.78	3.82	3.71	3.99
ชั้นปีที่ 1	3.78				
ชั้นปีที่ 2	3.82				
ชั้นปีที่ 3	3.71				
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	3.99			*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม
 กิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกับ
 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกีฬา
 จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่

ระดับชั้นปี	$\bar{x}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า
		3.82	3.82	3.75	4.00
ชั้นปีที่ 1	3.82				
ชั้นปีที่ 2	3.82				
ชั้นปีที่ 3	3.75				
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	4.00	*	*	*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกีฬาแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์
 จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่

ระดับชั้นปี	$\bar{x}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า
		3.86	3.87	3.79	4.06
ชั้นปีที่ 1	3.86				
ชั้นปีที่ 2	3.87				
ชั้นปีที่ 3	3.79				
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	4.06			*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม
 กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกับ
 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df.	MS	F	p
1. ด้านส่งเสริมวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	3.42	3	1.14	2.40	0.07
	ภายในกลุ่ม	220.13	463	0.48		
	รวม	223.55	466			
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	1.45	3	0.48	1.26	0.29
	ภายในกลุ่ม	177.73	463	0.38		
	รวม	179.18	466			
3. ด้านกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	2.47	3	0.82	1.96	0.12
	ภายในกลุ่ม	194.04	463	0.42		
	รวม	196.50	466			
4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	2.13	3	0.71	1.25	0.29
	ภายในกลุ่ม	263.32	463	0.57		
	รวม	265.46	466			
5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	1.49	3	0.50	1.22	0.30
	ภายในกลุ่ม	188.41	463	0.41		
	รวม	189.90	466			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.59	3	0.53	1.65	0.18
	ภายในกลุ่ม	148.89	463	0.32		
	รวม	150.48	466			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่มี
สถานภาพต่างก็มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่
แตกต่างกัน

ตาราง 20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะวิชา

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df.	MS	F	p
1. ด้านส่งเสริมวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	15.61	7	2.23	4.92	0.01
	ภายในกลุ่ม	207.94	459	0.45		
	รวม	223.55	466			
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	10.83	7	1.55	4.22	0.01
	ภายในกลุ่ม	168.35	459	0.37		
	รวม	179.18	466			
3. ด้านกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	5.64	7	0.81	1.94	0.06
	ภายในกลุ่ม	190.86	459	0.42		
	รวม	196.50	466			
4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	23.90	7	3.41	6.49	0.01
	ภายในกลุ่ม	241.55	459	0.53		
	รวม	265.46	466			
5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	11.45	7	1.64	4.21	0.01
	ภายในกลุ่ม	178.45	459	0.39		
	รวม	189.90	466			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	11.58	7	1.65	5.47	0.01
	ภายในกลุ่ม	138.90	459	0.30		
	รวม	150.48	466			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านกีฬาที่ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 21

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 กรุงเทพ ด้านส่งเสริมวิชาการ จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่

คณะวิชา	$\bar{x}$	ครุศาสตร์	วิศวกรรม	วิทยาศาสตร์	เทคโนโลยี	อุตสาหกรรม	ศิลป	บริหาร	วิทยาลัย
		อุตสาหกรรม	ศาสตร์	และเทคโนโลยี	คหกรรมศาสตร์	สิ่งทอ	ศาสตร์	ธุรกิจ	นานาชาติ
	$\bar{x}$	3.90	3.85	3.46	4.03	3.82	3.72	3.98	3.55
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3.90								
วิศวกรรมศาสตร์	3.85								
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.46								
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	4.03			*					
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	3.82								
ศิลปศาสตร์	3.72								
บริหารธุรกิจ	3.98				*				
วิทยาลัยนานาชาติ	3.55								

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการแตกต่างกับ
 นักศึกษา เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ด้านศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่

คณะวิชา	$\bar{x}$	ครุศาสตร์	วิศวกรรม	วิทยาศาสตร์	เทคโนโลยี คทก	อุตสาหกรรม	ศิลป	บริหาร	วิทยาลัย
		อุตสาหกรรม	ศาสตร์	และเทคโนโลยี	รรมศาสตร์	สิ่งทอ	ศาสตร์	ธุรกิจ	นานาชาติ
	$\bar{x}$	3.72	3.99	3.65	4.03	3.82	3.64	3.88	3.61
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3.72								
วิศวกรรมศาสตร์	3.99	*							
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.65		*						
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	4.03	*		*					
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	3.82								
ศิลปศาสตร์	3.64		*		*				
บริหารธุรกิจ	3.88						*		
วิทยาลัยนานาชาติ	3.61		*		*			*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกับนักศึกษาคณะ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่

คณะวิชา	$\bar{x}$	ครุศาสตร์	วิศวกรรม	วิทยาศาสตร์	เทคโนโลยี คห	อุตสาหกรรม	ศิลป์	บริหาร	วิทยาลัย
		อุตสาหกรรม	ศาสตร์	และเทคโนโลยี	รรมศาสตร์	สิ่งทอ	ศาสตร์	ธุรกิจ	นานาชาติ
		3.59	3.89	3.31	4.02	3.68	3.60	3.90	3.48
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3.59								
วิศวกรรมศาสตร์	3.89								
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.31		*						
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	4.02			*					
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	3.68								
ศิลปศาสตร์	3.60								
บริหารธุรกิจ	3.90								
วิทยาลัยนานาชาติ	3.48								*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ แตกต่างกับนักศึกษา
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ แตกต่างกับนักศึกษา คณะ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาลัยนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ แตกต่างกับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 24 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 กรุงเทพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่

คณะวิชา	$\bar{x}$	ครุศาสตร์	วิศวกรรม	วิทยาศาสตร์	เทคโนโลยี	อุตสาหกรรม	ศิลป	บริหาร	วิทยาลัย
		อุตสาหกรรม	ศาสตร์	และเทคโนโลยี	คหกรรมศาสตร์	สิ่งทอ	ศาสตร์	ธุรกิจ	นานาชาติ
	$\bar{x}$	3.74	4.07	3.71	4.14	3.86	3.76	3.90	3.73
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3.74								
วิศวกรรมศาสตร์	4.07	*							
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.71		*						
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	4.14	*		*					
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	3.86				*				
ศิลปศาสตร์	3.76		*			*			
บริหารธุรกิจ	3.90						*		
วิทยาลัยนานาชาติ	3.73		*					*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 25 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 กรุงเทพ โดยรวม จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่

คณะวิชา	ครุศาสตร์ อุตสาหกรรม	วิศวกรรม ศาสตร์	วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	เทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์	อุตสาหกรรม สิ่งทอ	ศิลป ศาสตร์	บริหาร ธุรกิจ	วิทยาลัย นานาชาติ	
	$\bar{x}$	3.74	3.95	3.57	4.04	3.97	3.69	3.92	3.62
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3.74								
วิศวกรรมศาสตร์		3.95							
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			3.57						
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์				4.04					
อุตสาหกรรมสิ่งทอ					3.79				
ศิลปศาสตร์						3.69			
บริหารธุรกิจ							3.92		
วิทยาลัยนานาชาติ								3.62	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 แสดงว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกับนักศึกษา
 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาลัยนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้าน
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df.	MS	F	p
1.ด้านส่งเสริมวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	0.28	2	0.14	0.30	0.74
	ภายในกลุ่ม	223.27	464	0.48		
	รวม	223.55	466			
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	0.05	2	0.03	0.07	0.93
	ภายในกลุ่ม	179.12	464	0.39		
	รวม	179.18	466			
3. ด้านกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	2.00	2	1.00	2.39	0.09
	ภายในกลุ่ม	194.50	464	0.42		
	รวม	196.50	466			
4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	1.99	2	0.99	1.75	0.18
	ภายในกลุ่ม	263.47	464	0.57		
	รวม	265.46	466			
5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	0.24	2	0.12	0.30	0.74
	ภายในกลุ่ม	189.66	464	0.41		
	รวม	189.90	466			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.26	2	0.13	0.40	0.67
	ภายในกลุ่ม	150.22	464	0.32		
	รวม	150.48	466			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้าน
ไม่แตกต่าง

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่าง ๆ จากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และเสนอผลในรูปของการสรุปและอภิปรายผล

1. ด้านส่งเสริมวิชาการ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการว่า มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมวิชาการ ที่ต่อเนื่องเป็นรูปธรรมและมีความหลากหลายตรงกับความสนใจของนักศึกษา พร้อมทั้งมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอย่างทั่วถึง เพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

2. ด้านศิลปวัฒนธรรม นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมว่า มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ และขนบธรรมเนียมประเพณีไทย พร้อมทั้งควรปลูกฝังค่านิยมที่ดีและมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในกิจกรรม เพื่อให้นักศึกษาได้นำมาปรับใช้ในชีวิต กิจกรรมที่จัดควรมีการประชาสัมพันธ์ในหลายรูปแบบอย่างทั่วถึง

3. ด้านกีฬา นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมด้านกีฬา มหาวิทยาลัยควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์กีฬา ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ควรมีการจัดกิจกรรมด้านกีฬาที่หลากหลายและมีการวางแผนงานที่ดีก่อนการแข่งขัน และสิ่งสำคัญคือควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง

4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมด้านนักศึกษาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยควรมีกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง ระหว่างสาขาและระหว่างคณะเพื่อให้ความสามัคคี ควรมีการประสานงานที่ดีจากสโมสรนักศึกษา องค์การนักศึกษา และสภานักศึกษา เพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นมีความน่าสนใจ พร้อมทั้งควรมีการพัฒนาแบบแผนการจัดกิจกรรมและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ให้มีความน่าสนใจ เพื่อให้นักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยได้รับข่าวสารอย่างทั่วถึง

5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ มหาวิทยาลัยควรมีการส่งเสริมกิจกรรมปลูกจิตสำนึกของนักศึกษาให้สนใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม มหาวิทยาลัย โดยสโมสรนักศึกษา องค์การนักศึกษา และสภานักศึกษา ควรให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมให้มากกว่านี้ พร้อมทั้งควรมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยมีความมุ่งหมายของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี สถานภาพ คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่กำลังศึกษาอยู่ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่าปีการศึกษา 2557 จาก 7 คณะ และ 1 วิทยาลัย ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยนานาชาติ จำนวนทั้งสิ้น 467 คน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 467 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 467 คน คิดเป็น ร้อยละ 100

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 41 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert's Scale) รวมข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 41 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.964

2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแบบสอบถามปลายเปิด (open ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะและได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างเสรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดตรวจสอบความสมบูรณ์ และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรมสำเร็จรูป
2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยให้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
3. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำแนกตามเพศ โดยการใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนระดับชั้นปี สถานภาพ คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้ วิธีการ ของเชฟเฟ่ (Scheffe') รวบรวมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยสรุปและนำเสนอผลสรุปในเชิงบรรยาย
5. รวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด แล้วนำเสนอผลสรุปในเชิงบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานักศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา และด้านบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง
4. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ศึกษาคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านกีฬาที่ไม่พบความแตกต่าง

6. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีนโยบายในการดำเนินกิจกรรมตามกรอบวัตถุประสงค์ที่มุ่งพัฒนานักศึกษาครอบคลุมกิจกรรมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ โดยจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ การเสียสละเพื่อส่วนรวมและความพร้อมในทุกๆด้าน เพื่อให้ได้คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย ดังที่ สำนักกิจการนักศึกษา (2551: ออนไลน์) ได้กล่าวไว้ว่า นอกจากกิจกรรมทางด้านวิชาการแล้วมหาวิทยาลัยยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วยซึ่งประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เนื่องจากสังคมทุกวันนี้ไม่ต้องการแต่เพียงคนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทางวิชาการวิชาชีพและวิชาชีพชีวิต จึงถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับปราโมทย์ โชติมงคล (2541: 14) ที่กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรม และการเรียนรู้จะสั่งสมในตัวนักศึกษาจนเกิดเป็นคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งกิจกรรมนักศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง เสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตย รู้จักรับผิดชอบต่อตนเองผู้อื่นและสังคม ได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สหสวรรค์ ผลอรรถ (2551: 65) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1.1 ด้านส่งเสริมวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมวิชาการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยได้มุ่งเน้นและส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความรู้ และทักษะด้านวิชาการอย่างมีคุณภาพ เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาให้นักศึกษา โดยใช้กิจกรรมเป็นศูนย์กลางของกระบวนการพัฒนานักศึกษาด้านต่างๆ นอกเหนือจากสิ่งที่บังคับเรียนในชั้นเรียน เช่น กิจกรรมด้านภาษา เป็นต้น ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 150) กล่าวว่า iva กิจกรรมนักศึกษาเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับกลุ่ม สามารถเสนอความคิดเห็น แสดงตน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น พัฒนาความเข้าใจร่วมกัน พัฒนาความเป็นผู้นำ เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างหมู่นักศึกษา รู้จักการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักฝึกหัดการทำงานอย่างมีระบบและฝึกความคิด การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 120-121) เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่นักศึกษา และเพื่อเสริมสร้างความสามัคคี อีกทั้งด้านส่งเสริมวิชาการยัง ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะทางวิชาการ เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการให้แก่นักศึกษา รู้จักในการคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง และงานวิจัยของสทสววรรษ ผลอรรถ (2551: 66) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมศึกษาด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านศิลปวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไทยโดยมีศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยที่มีการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมในรูปแบบของการอนุรักษ์ จัดขึ้นทั้งงานภายในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังมีฝ่ายศิลปวัฒนธรรมที่เลือกโดยองค์การนักศึกษาเป็นตัวการันตีได้ว่ามหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านนี้ ตลอดจนการทำนุบำรุงศาสนา และการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น อบรมจริยธรรมนักศึกษา โครงการแห่เทียนพรรษา โครงการทอดกฐิน โครงการทำนุบำรุงศาสนสถาน เป็นต้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย และนักศึกษาอาจมองเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการส่งเสริมความสามัคคี เกิดความรักและภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมไทย ดังที่ กรรณิกา พิริยะจิตรา (2547: 164) กล่าวว่า iva กิจกรรมนักศึกษาช่วยเสริมสร้างความรู้และทักษะ รู้จักการทำงานร่วมกันและพัฒนาลักษณะผู้นำและผู้ตาม ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสามัคคีในหมู่นักศึกษาโดยการทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 127-128) ได้กล่าวถึง กิจกรรมศิลปวัฒนธรรมเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ให้แก่บัณฑิตนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ศิลปะการแสดง ศิลปะการพูดและดนตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ แลกเปลี่ยน และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียม อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ ปลุกฝังค่านิยมความภาคภูมิใจและความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทยให้แก่นักศึกษาและประชาชนทั่วไป

1.3 ด้านกีฬา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยได้มุ่งเน้นและส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักในความสำคัญของกิจกรรมกีฬา โดยจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพ และจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างทักษะและประสบการณ์ให้กับนักศึกษาได้ออกกำลังกาย เรียนรู้ กฎกติกา มารยาท นำมาซึ่งความพร้อมในการเรียนและปฏิบัติงาน เช่น การแข่งขันกีฬา สาธิตเกมส์ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาราชมงคลแห่งประเทศไทย ดังที่ มนตรี แยมกลีกร (2538: 6-7) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้หนีตดุกีฬาเป็น รู้จักการเล่นกีฬา เพื่อสุขภาพ หรือได้มีโอกาสแสดงออกถึงความสามารถด้านกีฬา ฝึกให้หนีตดมีบุคลิกภาพเป็นสุภาพชน มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 127-128) ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมทางด้านกีฬาเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักศึกษาได้ออกกำลังกายระหว่างนักศึกษากายในสถาบันและนอกสถาบัน เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา ปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและพลาณามัยและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษาและอาจารย์ อีกทั้งยังเป็นการช่วยผ่อนคลายความเครียด ทำให้เกิดอารมณ์แจ่มใสและจิตใจเบิกบาน นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านอารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจ โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือ และการเล่นกีฬาช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของสถาบันให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หวัน วงศ์แก่นท้าว (2548: 80) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาด้วยการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ ให้นักศึกษาเกิดความรักความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยหรือระหว่างนักศึกษาในคณะหรือรุ่นพี่กับรุ่นน้อง ตลอดจนการส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น พร้อมทั้งสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ และลดการเกิดอุปสรรคในการดำรงชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังทำให้นักศึกษารักและภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพอีกด้วย ดังที่สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 127-128) ได้กล่าวว่า กิจกรรมทางด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่จัดให้นักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาได้รับทราบแนวนโยบายและขอข่าของของการส่งเสริมและดำเนินการจัดกิจกรรม รวมทั้งกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยและสถาบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ระหว่างนักศึกษา และอาจารย์ ตลอดจนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เจตคติ และถ่ายทอดประสบการณ์การจัดกิจกรรมนักศึกษา นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้มีการร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหา อุปสรรค กำหนดแนวทางของการพัฒนาและวางแผนปฏิบัติกิจกรรมนักศึกษาด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หวัน วงศ์ แก่นท้าว (2548: 81) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาส่งเสริมความสัมพันธ์และความสัมพันธ์ของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ และเสียสละเพื่อส่วนรวม ได้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่อยู่ในที่ห่างไกลความเจริญ ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกขาดโอกาสในการศึกษา นักศึกษาจึงอาสาเข้าไปพัฒนาสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น โครงการสร้างห้องสมุดและอาคารเอนกประสงค์ กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชนบท การอนุรักษ์ป่าชายเลน เป็นต้น ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 127-128) ได้กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือประสานงานระหว่างนักศึกษาและท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น อีกทั้งนักศึกษา ยังได้รับประสบการณ์ตรง อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคม ตลอดจนมีความสำนึกถึงความรับผิดชอบที่ดีต่อสังคมโดยเฉพาะชนบทเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวมในระหว่างนักศึกษาร่วมสถาบัน และสถาบันต่างกัน เพื่อฝึกให้นักศึกษาเป็นผู้นำที่มีความสามารถและเป็นผู้ตามที่ดี โดยรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ รู้จักผ่อนปรนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอยู่มีเหตุผลด้วยความรอบคอบและอดทน ส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนในชนบทเห็นความสำคัญของการพัฒนา รวมทั้งมีความคิดที่สร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นของตนเอง และมีความเสียสละเพื่อส่วนรวมนอกจากนี้ยังเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัยและสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาสุวัฒน์ ปรี้อปริง (2548: 66) ที่ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต พบว่า นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการบำเพ็ญประโยชน์อยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สถานภาพ คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลตามตัวแปร ดังนี้

2.1 นักศึกษาชายและหญิง มีความเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเพราะในปัจจุบันนี้หญิงและชายมีสิทธิ์เท่าเทียมกัน การแสดงความคิดเห็นหรือการทำกิจกรรมจึงแสดงออกได้อย่างเต็มที่ เพศจึงไม่เป็นอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งยังทำให้การแสดงออกทางความคิดเห็นจึงไม่แตกต่างกัน ซึ่งกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัยที่จัดขึ้นนั้นสามารถเข้าร่วมได้ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง โดยนักศึกษาสามารถทำงานร่วมกันได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์

และด้านบำเพ็ญประโยชน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของกิจกรรมดังกล่าวมีองค์ความรู้และทักษะ ประสบการณ์สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาทุกเพศ โดยนักศึกษาอาจมองว่ากิจกรรม เหล่านี้มุ่งพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ พัฒนากระบวนการคิด ผึกทักษะการทำงานเป็นทีม มีความสามัคคีและความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2551: 2) การเข้าร่วมกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะ ทางด้านต่าง ๆ ให้เป็นนักศึกษาเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ในอนาคต กิจกรรมนักศึกษาเปิดโอกาสให้นิสิต ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ สอดคล้องกับ จีรวัดน์ วีรังกร (2546: 36) ได้กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา ทำให้นักศึกษา เพียบพร้อมไปด้วย ความรู้ ความสามารถ มีวิจรรย์ญาณ เสียสละต่อส่วนรวม มีคุณธรรม และ สุขภาพอนามัยที่แข็งแรงส่งผลไปสู่การเป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ทุกด้าน พร้อมทั้งรู้จักการเป็น ผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รู้จักควบคุมอารมณ์ จึงอาจส่งผลให้นักศึกษาทั้ง ชายและหญิงมีความคิดเห็นกับการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธาริณี สุขจิตต์ (2544: 65-66) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกิจกรรมการบริหารชมรม ต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่านิสิตหญิง และชายที่เป็นกรรมการบริหารชมรม มีความคิดเห็นต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม นิสิตในแต่ละด้านโดยรวมไม่แตกต่างกัน และ สหสวรรค์ ผลอรอด (2551: 80-81) ได้ทำการศึกษา เรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านไม่ แตกต่างกัน นอกจากนี้ พัชรา บุญมาน่า (2551: 84) ได้ทำการวิจัยในเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหาวิทาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นต่อ กิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา และด้านบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเกิดจากการนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า เป็นชั้นปีที่ต้องเตรียมตัวเข้าสู่การประกอบอาชีพ จึงสนใจออกไปหาประสบการณ์ข้างนอก เพื่อเรียนรู้ชีวิตในสังคม อีกทั้งยังมีประสบการณ์ในการทำ กิจกรรมมาพอสมควร จึงลดบทบาทด้านกิจกรรมลง และให้ความสำคัญกับการเรียนเพื่อพัฒนา ตนเองให้มากยิ่งขึ้น เพราะเป็นปีสุดท้ายซึ่งจะจบการศึกษา จึงทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มุ่งเน้นในการทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิชาพัชร์ วงศ์สุวรรณ (2553: 56) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน โดยในด้าน ศิลปวัฒนธรรม และด้านนักศึกษาสัมพันธ์นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านกีฬา นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจจะเกิดจากการนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มุ่งเน้นในการเรียนมากขึ้น เพื่อให้ระดับคะแนนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี เพราะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการสมัครงาน หรือเรียนต่อ จึงต้องให้ความสำคัญกับการเรียนมากยิ่งขึ้น และลดบทบาทการร่วมกิจกรรมลง โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มุ่งเน้นการทำกิจกรรมเพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ และเพิ่มพูนความรู้ด้านอื่นๆ นอกจากการเรียน ในห้องเรียน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543: 23) กล่าวว่านิสิตชั้นปีที่ 1 มีความตื่นตัวและสนใจต่อทุกสิ่งรอบด้านไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการเรียนหรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย มีความตั้งใจในการศึกษาและอยากปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยและเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์ ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 2 ไม่ค่อยพอใจในครูบาอาจารย์ เริ่มมีความคิดเห็นขัดแย้งและเป็นปฏิปักษ์ต่อมหาวิทยาลัยและมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 3 มักจะสงบเงียบชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อน และนิสิตชั้นปีที่ 4 จะไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย แต่จะสนใจเรื่องเกี่ยวกับงาน การศึกษาต่อและความก้าวหน้าในอนาคตรวมถึงความแตกต่างในการใช้ชีวิต รวมถึงวุฒิภาวะ ทางสติปัญญา ทางอารมณ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีทักษะและประสบการณ์ในการช่วยเหลือสังคมมานาน อีกทั้งยังต้องเตรียมตัวเข้าสู่การประกอบอาชีพ จึงสนใจออกไปหาประสบการณ์ข้างนอก เพื่อเรียนรู้ชีวิตในสังคมจึงลดบทบาทในการทำกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สหสวรรค์ ผลอรอด (2551: 65) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนด้านส่งเสริมวิชาการและด้านนักศึกษาสัมพันธ์ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของกิจกรรมดังกล่าวมีองค์ความรู้และทักษะประสบการณ์สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาทุกชั้นปี โดยนักศึกษาอาจมองว่ากิจกรรมเหล่านี้มุ่งพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ พัฒนาการระบวนการคิด ผึกทักษะการทำงานเป็นทีม มีความสามัคคีและความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน และสามารถพัฒนาทักษะทางด้านต่างๆ ให้เป็นนักศึกษาที่มีความสมบูรณ์ จึงอาจส่งผลให้นักศึกษาทุกชั้นปีมีความคิดเห็นกับการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538:150) กล่าวว่า งานกิจกรรมช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆอันเป็นผลทำให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจบุคลิกภาพ วุฒิภาวะ สุขความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่ใช้พัฒนา

นักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทำให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษา และการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในกระบวนการกิจกรรมของนักศึกษาทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น เกิดการเรียนรู้มีความเข้าใจต่ออาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น ดังที่ นพคุณ สุตประเสริฐ (2552: 62) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปี แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่สถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มนักศึกษาตามสถานภาพ แต่จะจัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาทุกคนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่ามุ่งเน้นให้นักศึกษาทุกคนได้แสดงออกทางความคิด ความสามารถ จึงทำให้ความคิดเห็นในสถานภาพที่ต่างกันจึงมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ดังที่ ธิดารัตน์ บุญนุช (2543: 3) ที่กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีการเสริมสร้างประสบการณ์ สร้างความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานให้กับนักศึกษาที่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานที่จะส่งผลให้เป็นคนที่มีคุณค่าของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2545: 6) กล่าวว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานิสิตในด้านต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมเติมเต็มให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ เสียสละ มีวิจรรย์ญาณ มีคุณธรรม จริยธรรม หรืออีกนัยหนึ่งคือเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาริต ปรัชญาอริยะกุล (2553: 64-65) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรม นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า ในภาพรวมระดับตำแหน่งในการร่วมกิจกรรมในชุดปัจจุบันของผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประกอบด้วย คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา กรรมการนักศึกษาประจำคณะ กรรมการกลุ่ม/ชมรมที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุศักดิ์ ตั้งปณิธานวัฒน์ และคณะ (2550: 75) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้นำกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า องค์การบริหารองค์การนักศึกษา สภานักศึกษา สโมสรนักศึกษา คณะ ชมรมนักศึกษา และพรรคนักศึกษา มีปัญหาในการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 นักศึกษาที่ศึกษาคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างจากนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาลัยนานาชาติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาให้ความสำคัญ และสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัย

จัดขึ้นซึ่งเป็นกิจกรรมสามารถดึงศักยภาพของตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่ในกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการแตกต่างจากนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมส่งเสริมวิชาการที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นนั้นไม่ได้เฉพาะเจาะจงเพียงคณะใดคณะหนึ่งจึงทำให้นักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจสามารถเข้าร่วมได้ พร้อมได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงออกซึ่งความสนใจและสามารถทำให้เกิดการพัฒนา ซึ่งแตกต่างจากนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มองว่าการจัดกิจกรรมวิชาการไม่สอดคล้องกับคณะวิชาและสาขาที่เรียน จึงไม่ทำให้สามารถดึงศักยภาพของตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่ในกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนด และด้านศิลปวัฒนธรรม นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ และ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ และ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาที่เกิดจากบุคลิกภาพและความสนใจที่ต่างกัน ทำให้แนวคิดในการร่วมกิจกรรมจึงแตกต่างกันออกไปตามด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมน้อยกว่าคณะอื่นๆ ซึ่งอาจเนื่องจากนักศึกษาไม่มีความสนใจกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และนักศึกษาส่วนใหญ่เรียนในหลักสูตรภาษาอังกฤษ ส่วนนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมมากกว่าคณะอื่นๆ เพราะคณะมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านศิลปวัฒนธรรมให้กับนักศึกษาและได้จัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลาย เช่น การสวมใส่ชุดไทยในชั่วโมงเรียน กิจกรรมศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีในวันสำคัญต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สหสวรรค์ ผลอรรถ (2551: 69) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และโดยรวมแตกต่างกัน และด้านนักศึกษาสัมพันธ์ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาลัยนานาชาติ และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น ซึ่งไม่ได้เจาะจงคณะใดคณะหนึ่งในการจัดกิจกรรม และอาจทำให้ไม่ตรงตาม

ความถนัดและความสนใจของนักศึกษา ซึ่งคณะซึ่งสอดคล้องกับ กนกวรรณ กลิ่งกลม (2555: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยในเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดกิจกรรมของฝ่ายกิจการนักศึกษาโรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์ พบว่า นักศึกษาที่สาขาวิชาต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านภาวะผู้นำ ด้านนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านบำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ และนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยนานาชาติ ทั้งนี้ นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมและให้ความสำคัญต่อกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์น้อยกว่าคณะอื่นๆ อาจเนื่องจากนักศึกษาให้ความสนใจกับกิจกรรมที่เกี่ยวกับการประกวดชิงรางวัล เช่น การประกวดออกแบบบรรจุภัณฑ์ การประกวดสื่อสิ่งพิมพ์ การประกวดถ่ายภาพ เป็นต้น ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์มากกว่าคณะอื่นๆ อาจเนื่องจากนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ได้มีโอกาสนำความรู้เกี่ยวกับด้านคหกรรมศาสตร์ เช่น การทำอาหาร การประดิษฐ์ของเหลือใช้ งานฝีมือ เย็บ ปัก ถัก ร้อย ซึ่งได้นำเอาความรู้ในด้านนี้ไปช่วยเหลือชุมชน รวมทั้งการออกค่ายอาสาพัฒนาและช่วยเหลือชุมชนในชนบทที่ยังขาดแคลน

และด้านกีฬาที่ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้ อาจเนื่องจากลักษณะกิจกรรมไม่เฉพาะเจาะจง นักศึกษาทุกคณะวิชาสามารถเข้าร่วมได้ ทำให้นักศึกษาสามารถดึงศักยภาพของตนเองออกมาใช้ได้ อย่างเต็มที่ในกิจกรรมกีฬาทางมหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น และเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ จึงทำให้นักศึกษายังคงสนใจในกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 127-128) ได้กล่าวว่า กิจกรรมทางด้านกีฬาเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักศึกษาได้ออกกำลังกายระหว่างนักศึกษาภายในสถาบันและนอกสถาบัน เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา ปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและพละอนามัยและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถ้อย เสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษาและอาจารย์ อีกทั้งยังเป็นการช่วยผ่อนคลายความเครียดทำให้เกิดอารมณ์แจ่มใสและจิตใจเบิกบาน นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านอารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เนาวรัตน์ กิ่งเม่ง (2543: 67) ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในมหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกันอาจเป็นเพราะว่าลักษณะของกิจกรรมที่จัดไม่ได้เน้นสำหรับสาขาวิชาใดโดยเฉพาะแต่เป็นการจัดสำหรับนิติตโดยทั่วไป

2.5 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของกิจกรรมต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ไม่ได้เน้นเฉพาะกลุ่มสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง แต่จัดให้นักศึกษาโดยทั่วไปได้มีส่วนร่วมรับประโยชน์และประสบการณ์ไปพร้อม ๆ กัน ทำให้นักศึกษาทุกกลุ่มสาขาวิชาได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 70) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมควรเป็นไปเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนส่งเสริมค่านิยมที่ดีของนักศึกษาพร้อมทั้งนักศึกษาควรได้รับการแนะนำในการเข้าร่วมกิจกรรมให้เหมาะสมกับความถนัดของตน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2551: 2) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษาซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ในอนาคต กิจกรรมนักศึกษาเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ และรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดีในสังคมของนักศึกษาเองสอดคล้องกับ อภริณี เสนาะศัพท์ (2555: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยในเรื่องการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมไม่แตกต่างกัน และวฤษาย์ ฤกษ์เมธ (2546: 72) ได้ศึกษาทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านส่งเสริมวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพอยู่ในระดับมาก เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านวิชาชีพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมวิชาการที่ต่อเนื่องเป็นรูปธรรม และมีความหลากหลายตรงกับความสนใจของนักศึกษา พร้อมทั้งมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอย่างทั่วถึง เพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

2. ด้านศิลปวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมวันสำคัญต่างๆ และขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นต้น มีการสอดแทรกคุณธรรมเพื่อนำมาปรับใช้ในชีวิตและปลูกฝังค่านิยมที่ดี และกิจกรรมที่จัดควรมีการประชาสัมพันธ์ในหลายรูปแบบอย่างทั่วถึง

3. ด้านกีฬา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกีฬาแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านทักษะ มหาวิทยาลัยควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์กีฬา ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ควรมีกิจกรรมด้านกีฬาที่หลากหลายและมีการวางแผนงานเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการแข่งขัน สิ่งสำคัญคือควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง

4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพอยู่ในระดับมาก เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนา มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องระหว่างสาขา และระหว่างคณะ เพื่อให้ความสามัคคี โดยให้นักศึกษาทุกคนมีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม และประสานงานที่ดีจากสโมสรนักศึกษา องค์การนักศึกษา และสภานักศึกษา เพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นมีความน่าสนใจ ควรมีการพัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ให้มีความน่าสนใจเพื่อให้นักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยได้รับข่าวสารอย่างทั่วถึง

5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนา มหาวิทยาลัยควรมีการส่งเสริมกิจกรรมปลูกจิตสำนึกนักศึกษาให้สนใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม ควรให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมนั้นนอกจากจะพัฒนาสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแล้วยังสร้างประสบการณ์ตรงให้กับนักศึกษาได้เรียนรู้ถึงสภาพที่แท้จริงของสังคม รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีความสามัคคี และมีความเสียสละ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษากลยุทธ์ในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและสร้างสรรค์ เพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมได้ตรงตามความต้องการ

2. ควรศึกษาปัญหาของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ให้ตอบสนองความสนใจและความต้องการของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางและรูปแบบในการจัดกิจกรรมที่เกิดขึ้น

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ กลิ่งกลม. (2555). ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดกิจกรรมของฝ่ายกิจการนักศึกษาโรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์การ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรณาริพย์ หวังมุกิตา. (2556, 7 ตุลาคม). สัมภาษณ์โดย อมรเทพ สีนวนสูง ที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- กรรณิกา พิริยะจิตรา. (2547). กิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กฤตยากรณ์ เจริญทรัพย์. (2547). พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จักรพงษ์ จำนิล. (2557, 7 ตุลาคม). สัมภาษณ์ โดยอมรเทพ สีนวนสูง ที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- จักรพันธ์ ศรีมกุฏ. (2551). ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อะพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิราวัฒน์ วีรังกร. (2542). แลกเปลี่ยนเรียนรู้คุณภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษา. กรุงเทพฯ: กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชาญชัย อินทรประวัตติ. (2543). การจัดกิจกรรมนักศึกษา. ใน เอกสารประกอบการเรียนวิชาบริหารจัดการนิสิต. หน้า 3-4. สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- ณิชาพัชร วังสุวรรณ. (2553). ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2542). โครงการ/กิจกรรมวิจัยและพัฒนาเพื่อส่งเสริมคุณธรรม/จริยธรรมให้นิสิต/นักศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา.
- (2543). มาตรฐานกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- (2545). สรุปโครงการกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนปีงบประมาณ 2543-2544. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ บุญนุช. (2543). กิจกรรมนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย. ในการพัฒนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา. หน้า 16-20. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ธาริณี สุขจิตต์. (2544). ความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ชเนศ ไจทอง. (2556, 7 ตุลาคม). สัมภาษณ์ โดย อมรเทพ สีนวนสูง ที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- นพคุณ สูดประเสริฐ. (2552). *ความคิดเห็นของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นพมาศ ธีรเวคิน. (2539). *จิตวิทยาสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เนาวรัตน์ กังเมง. (2543). *ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมมหาวิทยาลัยรังสิต*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเชิญ ดิษสมาน. (2556, 7 ตุลาคม). สัมภาษณ์ โดย อมรเทพ สีนวนสูง ที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- ปราโมทย์ โชติมงคล. (2539). *นโยบายกิจการนักศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ในแผนพัฒนา ระยะ 8*. หน้า 14.
- พัชรา บุญมานำ. (2551). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรทิพย์ สัมปัตตะวนิช; และคนอื่น ๆ. (2541). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พระครูใบฎีกาสุนันท์ สุวิชาโน (สอนเล็ก). (2553). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการการศึกษาตามแนววิถีพุทธ: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดชมนิมิตร อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ*. ปรินญาณิพนธ์ พศ.ม. (การจัดการเชิงพุทธ). พระนครศรีอยุธยา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาสุวัฒน์ ปรี้อปริง. (2548). *ทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิษณุ อภิสมภารโยธิน. (2556). *กิจการนักศึกษากับบทบาทในการส่งเสริมลักษณะที่เอื้ออำนวยของนักศึกษาสู่การพัฒนา*. สืบค้นเมื่อ 22 ธันวาคม 2556, จาก http://www.si.mahidol.ac.th/th/education/news_detail.asp?n_id=248
- ไพฑูริย์ สินลารัตน์. (2530). *การอุดมศึกษากับสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนตรี แยมกสิกร. (2538). *“กิจการนิสิตกับการผลิตบัณฑิตยุคโลกาภิวัตน์”* ใน เอกสารเย็บเล่ม. หน้า 6-7. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

- มนัส นิลสวัสดิ์. (2547). *แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*.
 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. (2552). *คู่มือการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ*. กรุงเทพฯ: กองพัฒนานักศึกษา
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- (2554). *คู่มือนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ*. กรุงเทพฯ:
 สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- ยุพิน จงเจริญทรัพย์. (2546). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา กับ
 การพัฒนาตนเองของนักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษม*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
 (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2546). *พจนานุกรมสังคมิวิทยาอังกฤษ-ไทย*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น.
- วฤษาย์ ฤกษ์เมธ. (2546). *ทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดกิจกรรมนิสิต
 ของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับ*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
 กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). *อุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2538). *กิจการนักศึกษายุคโลกาภิวัตน์*. ใน เอกสารทางวิชาการ คณะกรรมการกิจการ
 นักศึกษา สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ:
 ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- (2543). *การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนิตินักศึกษา*. กรุงเทพฯ: ส่วนวิจัยและพัฒนา
 สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย.
- (2549). *จิตสำนึกเพื่อส่วนรวม*. ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการประจำปีของ
 เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาเขตภาคกลาง เพื่อพัฒนาบัณฑิตอุดมคติไทย. หน้า 20.
 กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- วรเดช จันทรศร. (2545). *เครือข่ายผู้นำนักศึกษากับการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา*, ในสรุปการ
 ประชุมสัมมนาผู้นำนิสิตนักศึกษา. หน้า 6-7. กองบริการการศึกษา:
 สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- วิลาสินี เพชรขาว. (2544, มกราคม-เมษายน). *ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่*. *วารสารสงขลานครินทร์*. (1): 49.
- วิวัฒน์ จิตตपालกุล. (2541). *รูปแบบจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย*. ปรินญาณิพนธ์
 กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- ศิริอนงค์ แสงศรี. (2556, 7 ตุลาคม). *สัมภาษณ์ โดย อมรเทพ สีนวนสูง ที่ มหาวิทยาลัย
 เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ*.

- สาธิต ปรัชญาอริยะกุล. (2553). *ความคิดเห็นของผู้นำนักศึกษาต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์*. สารนิพนธ์ (รัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตย์. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทน์เอม. (2542). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาญ โภคิน. (2546, เมษายน). *วิสัยทัศน์ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา*. *วารสารวิชาการ*. 6 (4): 40-41.
- สุพัตรา สุภาพ. (2545). *สังคมวิทยา*. พิมพ์ครั้งที่ 22. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมหวัง ชัยเจริญคุณากรณ์. (2549). *ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี*. *ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมัคร ภูมิเขต. (2551). *ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. *ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพร ตั้งสมรพงษ์. (2542). *การอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21*, ใน เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการอุดมศึกษาสัมพันธ์. หน้า 75-76. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สหสวรรค์ ผลอรอด. (2551). *ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา*. *ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักกิจการนักศึกษา. (2551). สืบค้นเมื่อ 7 กันยายน 2557, จาก http://studentaff.eau.ac.th/activiti/ac_m001a.php.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). *แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: วิ.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2545). *สรุปโครงการส่งเสริมกิจการนิสิตนักศึกษาปีงบประมาณ 2544*. กรุงเทพฯ: กองการบริการการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดมหาวิทยาลัย.
- (2545). *สรุปผลการประเมินโครงการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2544*. กรุงเทพฯ: ทบวงฯ.
- (2548). *สรุปโครงการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาปีงบประมาณ 2545*. กรุงเทพฯ: สหાયบลิ็อกและการพิมพ์.
- (2551). *สรุปความคิดเห็นผู้นำนิสิตนักศึกษา เรื่องรูปแบบการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์สร้างสรรค์*. หน้าคำนำ
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2557). *กิจกรรมนักศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 28 ตุลาคม 2557, จาก http://www.nesdb.go.th/plan10/data/report_1248/1.pdf.

- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2538). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2: การพัฒนานักศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- หวัน วงศ์แก่นท้าว. (2548). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุดม เขยกิจวงศ์. (2551). *การส่งเสริมการศึกษานอกระบบการศึกษาตามอัธยาศัย*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- อนุศักดิ์ ตั้งปณิธานวัฒน์; และคนอื่น ๆ. (2550). *ปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้นำกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี*. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- อภิรดี เสนาะศัพท์. (2555). *การรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุเทน แก้วกันหาเดชากุล. (2556, 7 ตุลาคม). สัมภาษณ์ โดย อมรเทพ สีนวนสูง ที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- อัมพา ซองทุมมินทร์. (2542). *เจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏอุดรธานี*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Cronbach, Lee J. (1984). *Essentials of Psychological Testing*. 4th ed. New York: Macmillan
- Ferguson, George A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill.
- Good , Carter V. (1978). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Jacbson, Smith M. (1963). *Student Activities, Teaching in Higher Education*. Chicago: Rand McNally College Publishing Company.
- Middleton W.E. (1961). *Basic Principle of Extra-Curricular Activities*. Canada: University of Toronto Press.
- Packwood, W.T. (1977). *College Student Personel Services*. Illinois: Springfield.
- Taylor, H. (1949). *The Future of American Education*. New York: American Scholar.
- Williamson, E.G. (1961). *Student Personel Services in Colleges and Universities*. New York: McGraw-Hill.
- Yamane, T. (1967). *Statistic: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จึงขอความกรุณาท่านตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด โปรดตอบทุกข้อพร้อมแสดงความ
ความคิดเห็นเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะ

คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ แต่จะเสนอผลโดยส่วนรวม ซึ่งเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในโอกาสต่อไป แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลกรุงเทพ

ขอขอบพระคุณนักศึกษาที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างดี มา ณ โอกาสนี้ด้วย คำตอบของนักศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ โดยมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
--

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ( ) ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

( ) ชาย	( ) หญิง
---------	----------
2. ระดับชั้นปี

( ) ชั้นปีที่ 1	( ) ชั้นปีที่ 2
( ) ชั้นปีที่ 3	( ) ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า
3. สถานภาพ

( ) สมาชิกชมรม
( ) คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา
( ) คณะกรรมการองค์การนักศึกษา
( ) คณะกรรมการสภานักศึกษา
4. คณะวิชา

( ) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	( ) คณะวิศวกรรมศาสตร์
( ) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	( ) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
( ) คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	( ) คณะศิลปศาสตร์
( ) คณะบริหารธุรกิจ	( ) วิทยาลัยนานาชาติ
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

( ) คะแนนเฉลี่ย	3.00 ขึ้นไป
( ) คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.25 – 2.99
( ) คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า	2.25

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ**

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยพิจารณาตามค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้น ในระดับมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้น ในระดับมาก
คะแนน	3	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้น ในระดับปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้น ในระดับน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้น ในระดับน้อยที่สุด

ด้านส่งเสริมวิชาการ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด(5)	มาก (4)	ปานกลาง(3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด(1)
1. ส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ทางวิชาการไปใช้ให้เกิดประโยชน์					
2. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะทางวิชาการ					
3. ส่งเสริมให้นักศึกษามีประสบการณ์ตรงจากการศึกษาในชั้นเรียน					
4. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความรู้ความสามารถของตนเองตามความถนัด					
5. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น					
6. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง					
7. เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการให้แก่นักศึกษา					
8. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ทางด้านวิชาการ					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นเพิ่มเติมในปัญหาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
ด้านส่งเสริมวิชาการ.....

.....

.....

.....

ด้านศิลปวัฒนธรรม

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด(5)	มาก (4)	ปานกลาง(3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด(1)
9. ส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ด้านศิลปวัฒนธรรม					
10. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อทำนุบำรุงและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ					
11. ปลุกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
12. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในด้านศิลปวัฒนธรรม					
13. ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสสัมผัสกับศิลปวัฒนธรรมด้วยการลงมือปฏิบัติจริง					
14. ส่งเสริมให้นักศึกษารู้คุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย					
15. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เห็นความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทย					
16. ส่งเสริมให้นักศึกษามีค่านิยมที่ถูกต้อง					
17. ช่วยให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจและซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทย					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นเพิ่มเติมในปัญหาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
ด้านศิลปวัฒนธรรม.....
.....
.....
.....

ด้านกีฬา

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกีฬา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด(5)	มากที่ (4)	ปานกลาง(3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด(1)
18. ช่วยผ่อนคลายความเครียดของนักศึกษา					
19. ช่วยให้นักศึกษามีมนุษยสัมพันธ์และได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น					
20. ปลูกฝังความมีระเบียบวินัย เคารพกฎ กติกา					
21. ปลูกฝังให้นักศึกษาเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ					
22. เสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษาและอาจารย์					
23. ส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถ่อมกาย					
24. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงความสามารถทางด้านกีฬาอย่างเต็มความสามารถ					
25. ปลูกฝังให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นเพิ่มเติมในปัญหาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
ด้านกีฬา.....
.....
.....
.....

ด้านนักศึกษาสัมพันธ์

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด(5)	มาก (4)	ปานกลาง(3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด(1)
26. ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจแนวทางในการดำเนินชีวิต ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ					
27. ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความสัมพันธ์ในหมู่คณะ					
28. ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความผูกพันที่ดีต่อ มหาวิทยาลัย					
29. ส่งเสริมให้นักศึกษารักและภาคภูมิใจในการเป็น นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ					
30. ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรักความผูกพันอันดี ระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง					
31. ส่งเสริมให้นักศึกษามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น					
32. ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรักความเข้าใจในกลุ่ม เพื่อน					
33. ส่งเสริมให้นักศึกษามีการร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหา อุปสรรค					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นเพิ่มเติมในปัญหาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
ด้านนักศึกษาสัมพันธ์.....

.....

.....

.....

ด้านบำเพ็ญประโยชน์

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านบำเพ็ญประโยชน์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด(5)	มาก (4)	ปานกลาง(3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด(1)
34. ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสาธารณะและสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคม					
35. ส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และรู้จักเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม					
36. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้สภาพความเป็นจริงของสังคมทั้งในเมืองและชนบท					
37. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะและประสบการณ์ในการช่วยเหลือสังคม					
38. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสามัคคีจากการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น					
39. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาการเพื่อพัฒนาชุมชน					
40. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้สภาพความเป็นจริงของสังคมเมืองและชนบท					
41. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงจากการทำงานร่วมกับหน่วยงานภายนอก					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นเพิ่มเติมในปัญหาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
 ด้านบำเพ็ญประโยชน์.....
 .....
 .....
 .....

ภาคผนวก ข
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519.12/ 5699

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 ธันวาคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์

เนื่องด้วย นายอมรเทพ สีนวนสูง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ" โดยมี อาจารย์ ดร.อรอนพ โทธิสุข และ อาจารย์ ดร.จันทวัฒน์ ภูติอวยวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายอมรเทพ สีนวนสูง และ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087-684-8389

ที่ ศร 0519.12/ 57๐๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 ธันวาคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ

เนื่องด้วย นายอมรเทพ สีนวนสูง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ" โดยมี อาจารย์ ดร.อรุณท พธิสุข และ อาจารย์ ดร.จันทน์ศรี ภูศิธรียวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิญ ติงสมาน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายอมรเทพ สีนวนสูง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สิ้นดีวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087-684-8389

ที่ ศธ 0519.12/5741

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุมนวิถ 23 กรุงเทพฯ 10110

14 ธันวาคม 2557

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ

เนื่องด้วย นายอมรเทพ สีนวนสูง นิสิตรระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ" โดยมี อาจารย์ ดร.ธรรณพ โพธิ์สุข และ อาจารย์ ดร.จันทวัฒน์ ภูติอริยวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท ในกรณี บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ดร.กฤษณ์ สงวนพวง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายอมรเทพ สีนวนสูง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สิ้นดีวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087-684-8389

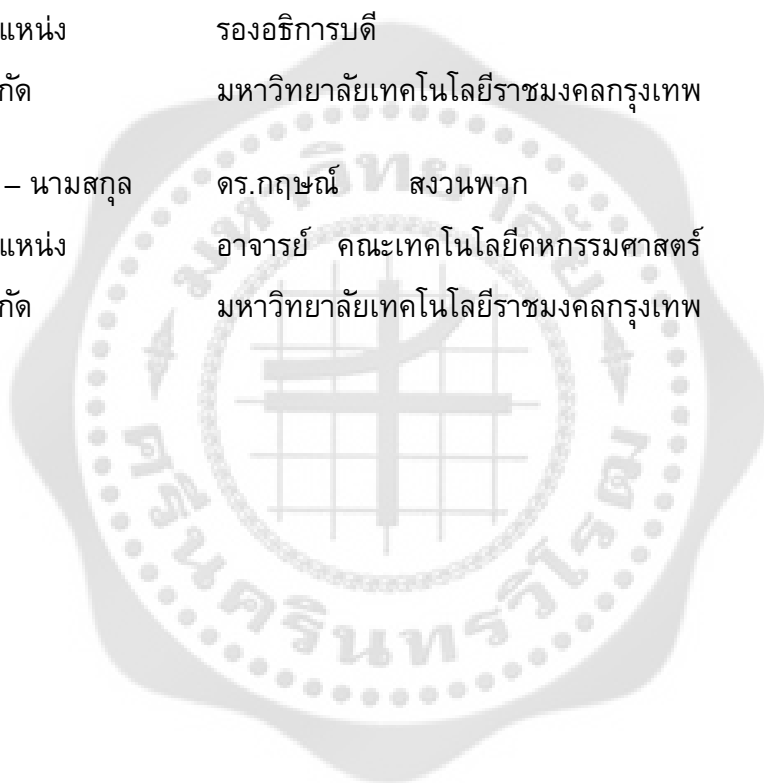

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. ชื่อ – นามสกุล   ดร.สุวพร   ตั้งสมวรพงษ์
ตำแหน่ง   อาจารย์
สังกัด   สาขาวิชาการอุดมศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ชื่อ – นามสกุล   ผศ.ดร.บุญเชิญ   ดิษสมาน
ตำแหน่ง   รองอธิการบดี
สังกัด   มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

3. ชื่อ – นามสกุล   ดร.กฤษณ์   สงวนพวง
ตำแหน่ง   อาจารย์   คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
สังกัด   มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์และหนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/ 0056

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
กองพัฒนาศึกษา
เลขรับ 0078
วันที่ 16 มี.ค. 2558
เวลา 10.00

๑ มกราคม 2558

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
กองทออง
เลขรับ 0251
วันที่ ๑๕ มี.ค. ๒๕๕๘
เวลา 15.๕๕ น.

เนื่องด้วย นายอมรเทพ สีนวนสูง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ" โดยมี อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข และ อาจารย์ ดร.จันทร์คม ภูคิอริวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 - 4 และสูงกว่า ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 467 คน คอบแบบสอบถามเรื่อง ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล ในระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นายอมรเทพ สีนวนสูง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้ขอ
ดร.อมรเทพ สีนวนสูง
นิสิตระดับปริญญาโท
สาขาวิชาการอุดมศึกษา

ขอแสดงความนับถือ

ผู้รับ
๑๕ มี.ค. ๕๘

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย รักษาการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อนุมัติ+มอบตั้งเลขขอ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064

รองอธิการบดี รักษาการแทนอธิการบดี
๑๕ มี.ค. ๒๕๕๘

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087-684-8389

ภาคผนวก จ

หนังสือขอเชิญเป็นประธานสอบปากเปล่าปริญญาโท

ที่ ศธ 0519.12/ 5 ๖ ๙ ๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ พฤศจิกายน 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นประธานสอบปากเปล่าปริญญาโท

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์

เนื่องด้วย นายอมรเทพ สีนวนสูง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ” ได้รับอนุมัติให้สอบปากเปล่าปริญญาโท ในวันที่ 18 พฤศจิกายน 2558 เวลา 10.00 น. ณ ห้องประชุมสาขาวิชาการอุดมศึกษา อาคาร 14 ชั้น 3

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นประธานสอบปากเปล่าปริญญาโทของนิสิตผู้นี้ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ โยเหลา)
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064
โทรสาร. 0-2260-0132

ภาคผนวก จ

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 27 ค่าอำนาจจำแนกความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ด้านส่งเสริม วิชาการ		ด้าน ศิลปวัฒนธรรม		ด้านกีฬา		ด้านนักศึกษา สัมพันธ์		ด้านบำเพ็ญ ประโยชน์	
ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (t)
1	5.64	1	7.10	1	3.62	1	6.80	1	4.33
2	5.51	2	5.11	2	5.04	2	6.65	2	5.01
3	8.31	3	7.27	3	4.81	3	5.00	3	3.66
4	8.91	4	5.50	4	6.75	4	7.43	4	4.70
5	7.71	5	5.18	5	4.90	5	5.86	5	3.59
6	5.51	6	3.39	6	4.90	6	6.68	6	3.32
7	5.35	7	4.03	7	5.00	7	6.40	7	5.13
8	8.69	8	3.78	8	5.80	8	7.71	8	3.80
		9	7.08						

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = 0.964

ประวัตย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นายอมรเทพ สีนวนสูง
วันเดือนปีเกิด	8 มีนาคม 2529
สถานที่เกิด	อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2 ถนนนางลิ้นจี่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักวิชาการศึกษา กลุ่มงานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2552	คศ.บ. (อาหารและโภชนาการ) จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
พ.ศ. 2559	กศ.ม. (การอุดมศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

